mavi

IRMAK OKULLARI GAZETECİLİK KULÜBÜ YAYINIDIR • SAYI 12 • HAZİRAN 2017

ÇANAKKALE GEÇİLMEZ - FANTASTİK EDEBİYAT - ÖZGÜRLÜK ÜZERİNE - BALIKLAR ÖLMESİN

"Eğitimde Fark, IRMAK"

IRMAK OKULLARI

"Eğitimde fark, IRMAK"

IRMAK OKULLARI

İÇİNDEKİLER

Sayı : 12
Yayın Tarihi: Haziran 2017

İmtiyaz Sahibi
Irmak Okulları Adına
Nazan FETTAHOĞLU
Kurumlar Koordinatörü
Metin YOLERİ
Ortaokul Lise Müdürü

Yayın Kurulu
Serap GÖKCAN KUTLU
Gamze KALE

Editör
Batu Alp GÜRSOY

Kapak Tasarım
Sedef ULUĞ

Dergi Tasarım
Serap GÖKCAN KUTLU
Fatih KAYA

Redaksiyon
Serap GÖKCAN KUTLU
Gamze KALE
TÜRKÇE-EDEBİYAT BÖLÜMÜ

Editörden	2
Yaşlı Adam ve Deniz	3-7
Sözlük Değiliz ki	8
Michel Foucalt	9
Satranç Hayattır	10
Balıklar Ölmesin	11
Bahar	12-14
Kalemimizden	15-20
Su ve Atık Su	21
Moda Köşesi (Aslan'ın Seçtikleri)	22
Oyuncu "Mouse"ları	23
Mitolojik Öyküler	24
Soğuk Espriler	25
Tuzluk Yapımı	26
Arkadaşlarınıza Yapabileceğiniz Eğlenceli Şakalar	27
Atatürk Hakkında Bilinmeyenler	28
İlginç Akeolojik Kazılar	29
Doğanın İlginç Canlıları	30
Dünyadaki En Tuhaf Yerler	31
Dünyanın En İlginç 4 Hayvanı	32
Dünyanın En Zeki 2 Çocuğu	33
En İlginç Yapılar	34
Gelişen Teknoloji	35
İyi Düşünün	36-41
Akıncılar Kız Yurdu	42-46
Çanakkale Geçilmez	47
Velilerimiz Yazıyor	48
Ünlü Tablolar	49
"Twitch"i Tanıtma Derneği (TTD)	50
Bilgisayarın Zararları	51
Denizin Altındaki Güzellikler	52
En Sevdiğim Yiyecek ve İçecekler	53
Kim Bilir	54
Özgürlük Üzerine	55-57
Fantastik Edebiyat Hakkında	58-59
Kitap Önerileri	60
Aziz Nesin	61
Efsane Yazar	62
We Wrote These	63-64
Global Warming	65
Interesting Facts You Don't Know About Food	66
Desire To Inspire	67
Magic Medicine	68-70
The Other Life	71
Similarities	72-73
Almanca	74
Fransızca	75
İspanyolca	76

EDİTÖRDEN

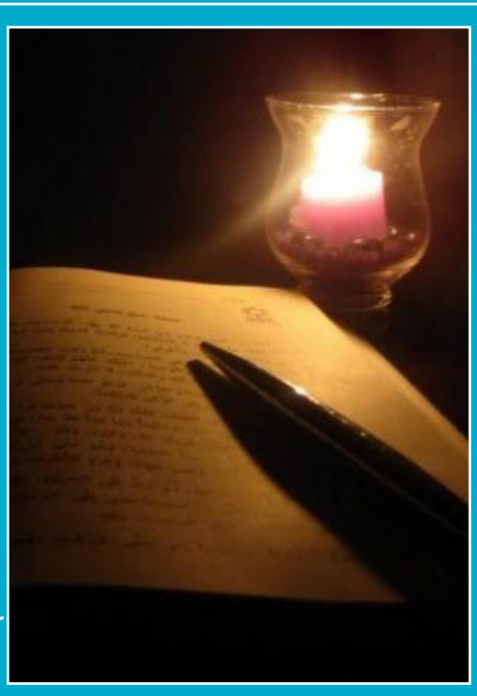

Sevgili Mavi Okurları,
Yazıma Edip Cansever'den bir alıntı ile başlamak istiyorum:

"Bence bir anlamı var yazmanın; dünyaya yazmak biçiminde çıkmak. Sanki bir yazı makinesi gibi. Gördüğün, duyduğun, düşündüğün, vb. durmadan harflerini oynatıyor senin. Kaçınamıyorsun. Ya doğal bir şey bu ya da hastalık. Ne olursa olsun gerçeğin ta kendisi. Bir ıhlamur ağacı gerekir mi dünyaya? Ihlamur ağacı olmasaydı olmaz mıydı? Bilmem. Ama var ıhlamur ağacı. İnsanın bir "yazmak" olarak olması gibi. Akarsu da var, kayanın içine gömülmüş bir zümrüt de. Yazmak, insan olarak biçimlenmiş bir edim. O kadar ki –ve inan buna– sen yazmasan bir başkası yazacaktı yazılması gerekeni. Bir Dostoyevski olmasaydı bile, Karamazov Kardeşler yazılacaktı gene de. Ben böyle düşünüyorum. Böyle düşündüğüm için de kızmıyorum kendime, yapay bulmuyorum yaptıklarımı ve yazdıklarımı. Hatta yazmasam kötülük yaptığıma inanırdım. Bir ıhlamur ağacını kesmekle, kendimi yazmaktan alıkoymak aynı şey. Ya da ıhlamur ağacının olmasıyla benim olmam anlam bakımından farklı değil. Bundan sonrası ayrıntılar..."

İşte biz de böyle yazarak anlattık kendimizi, beğendiklerimizi, merak ettiklerimizi, ilgi duyduklarımızı… Şimdi Mavi dergisinin on ikinci sayısıyla birlikteyiz. Sizlere büyük bir müjdemiz var. Okul bitiyor ve önümüzde tam üç aylık bir teneffüs var. Yine mükemmel projelerimiz var bu sayıda da. Çok eğleneceğinize eminim. Öğretmenlerimiz ve biz yine çok çalıştık ve sizler için keyifle okuyacağınız yazılar hazırladık.

Hepinizin karnelerinizin iyi olduğundan eminim. Siz de bütün bir sene boyunca -geleceğinizi etkileyecek- sınavlarınıza çalıştınız ve... BAM! Ne oldu? Yaz tatili! Üç ay deniz, kum ve soğuk içeceklerin tadını çıkarın. Yılın son sayısını da yanınıza aldığınızdan emin olun!

Sizlere güzel bir yaz tatili geçirmenizi diliyorum. Üç ay sonra tekrar Irmak Okullarında görüşmek üzere!

Batu Alp GÜRSOY 6A

YAŞLI ADAM ve DENİZ
Mücadele ve Bağlılık Ekseninde

Yıllar, asırlar, çağlar… İnsanoğlunun mücadele etme, ayakta kalma çabaları… Bağlı olduğu birtakım şeylerden güç alarak daha da ileriye gitmek için sarf ettiği çaba… Size bu tarz mücadelelerde yer alan insanlardan güzel bir örnek vereyim. Ernest Hemingway tarafından yaratılan "Yaşlı Balıkçı Santiago." Aslında yaşlı balıkçı değil de "Taze Ruhlu Santiago" diyelim biz en iyisi ona. Kendisi, 84 gün boyunca sabah akşam demeden, umutlarını kaybetmeden çabalayan insanın ta kendisidir. Sizler bunu yapabilir miydiniz? Ellerinizin derisi soyulana, gözaltlarınız uykusuzluktan şişene kadar amacınız için mücadele eder miydiniz? Gerçekçi olmak gerekirse ben pes ederdim. Peki, sizce Santiago neden pes etmedi? Fikrimce, Santiago'nun mücadeleci olmak için bir nedeni de vardı. Bu neden ise, küçük balıkçı çocuk Manolin'e olan sevgisi ve bağlığıydı. Kitabı okuyanlar bilir, çocukla yaşlı balıkçı arasında çok sağlam bir ilişki vardır, dostluğu anımsatan. Bu ilişki, yol boyu balıkçıya güç vermiştir. Yaşlı balıkçı kendince -bir sürü sebepten- balık tutmak istediğinden Manolin'den ve kendinden güç alarak rastladığı inatçı bir balığı haklamıştır. Bu hikâyeyi, hayat kapsamında düşündüğümüzde çıkarabileceğimiz bazı dersler vardır. Bence bunlardan en önemlisi de istediğimiz bir şeyi elde etmek uğruna elimizden gelenin en iyisini yapıp vazgeçmemektir. Elbette yaşlı denizciye olduğu gibi bizlerin de önüne çeşitli engeller ve saldırgan köpekbalıklarını andıran kötü niyetli insanlar çıkacaktır. Fakat biz tüm bunlara karşı dimdik ayakta durmaya çalışmalıyız. Zaten hayat başlı başına bir mücadele, köpekbalıklarının bulunduğu bir okyanus değil midir? İşte o okyanusun kıyısına yüzmek için mücadele etmek gerekir. Köpekbalıkları gibilerinden uzaklaşıp da o koca okyanusu aşıp sıcak kumlara uzanabilmek için bazen aylar, bazen yıllar, bazen de bir ömür kulaç atmamız gerekebilir. Yine de ne olursa olsun, amacınızı kalpten istiyor ve hissediyorsanız bence kulaç atmaya değer.

Bade PEKUYSAL 8A

YAŞLI ADAM ve DENİZ
Mücadele ve Bağlılık Ekseninde

Mücadele edebileceğimiz bir şey lazım hepimize. Hayata tutunmak, hayatı anlamlı kılmak için. Bir de bütün mücadeleyi uğruna verebileceğimiz biri. "Yaşlı Adam ve Deniz" kitabında bu iki unsur da mükemmel bir şekilde anlatılmış. Mücadelenin ana unsuru balık. Balığı ilk gördüğü andan itibaren bırakmıyor balıkçı. Belki 85 günlük balık tutma umudunun boş olmadığını kanıtladığı için, belki de yaşlı balıkçıyı okyanusun en derinliklerine sürüklediği için bağlanıyor balığa. Öyle ki saygı duymaya başlıyor. Ellerini kanatıyor, günlerce teknede aç ve uykusuz kalıyor balık için. Onu teknede güçlü tutan iki şey var: hırsı ve eski çırağı Manolin'e duyduğu sevgi ve güvenini boşuna çıkartmama isteği. Manolin uğruna veriyor mücadeleyi. "Çocuk da burada olsaydı keşke!" diyerek, anılarını düşünerek kendini mutlu etmeye çalışıyor. Boşluğunu dolduruyor çocuğun, kendi kendine konuşarak. Balığını köpekbalıklarına kaptırdığı için dert yanıyor Manolin'e. "Manolin, yendiler beni." diyor, Manolin'i hayal kırıklığına uğratmaktan korkuyormuş gibi. Balıkçı, tam pes ederken Manolin'e öğreteceği şeyler onu pes etmekten alıkoyuyor… Ve Manolin ona yemek getiremeden uyuyakalıyor, aslanları görüyor. Büyük bir balık yakaladığını bilerek, belki de daha talihli olmayı umarak.

Duru OKAY 8A

YAŞLI ADAM ve DENİZ
Mücadele ve Bağlılık Ekseninde

Mücadele etmek ancak umut ve kararlılığın olduğu yerde vardır. Zorlu mücadelenin içinden belki de bu iki kavram sayesinde kolayca çıkabiliriz. Yaralansak da çok canımız yansa da umudun olduğu yerde her zaman kazanırsınız. Umudun ve çalışmanın olduğu yerde... Mücadele ederken yaşlı adam Santiago gibi hiç pes etmemeli, hep savaşmalıyız. Eğer bir an bile olsun pes etmeyi düşünürsek neden mücadele verdiğimizi hatırlamalı, bağlılığımızı korumalıyız.85 gün hiç balık tutamayan Santiago, her gün bir öncekinden fazla çalışmış, başarısızlığı düşünmeyerek her güne umutla yaklaşmıştır. Bu umutları bazen boşa gitmiş olsa bile bu balığı tutmak için inat etmiş ve tüm gücüyle çok çabalamıştır. Bazen bu çabası, umutları gibi denizin en karanlıklarına gitmiş olsa da bu kaybolan çabasını ve umutlarını denizin üst seviyelerine başarı ve inanç olarak getirmiştir. Yaşlı balıkçı, az kişinin dayanabileceği bu zorlu savaştan sadece bağlılık ve mücadeleyle sağ ve kazanan olarak çıkmıştır. Biz de aynı yaşlı balıkçı gibi çabalar, kararlılığımızı korur ve kendimizi yapabileceğimizin en iyisini yapmaya inandırırsak mutlaka başarılı oluruz. Tek yapmamız gereken sonuna kadar savaşmak.

Kayla HAYNES 8A

YAŞLI ADAM ve DENİZ
Mücadele ve Bağlılık Ekseninde

Hayat bizleri mücadele etmeye zorlar. Yaşamak zorunda olduğumuz şeyleri "istiyorum" ve "istemiyorum" diye ayırırız. Hayattaki mücadelemizin yönünü seçeriz böylelikle. Savaşmaya değecek olan şeyleri istek ve arzularımızla seçeriz. Bir şeyi çok istedikçe inceden onunla bağ oluşturmaya başlarız. İlk başta bu bağlar koptu kopacak bir ip, mücadele teri döküldükçe yaşlı adamın halatlarına döner. "Yaşlı Adam ve Deniz" kitabındaki ihtiyarımızın kılıç balığına bağladığı ipler kadar güçlü olur. 85 günün eskitmediği, kopartamadığı bir halata döner bağlarımız. Emek ve mücadelenin birleştiği o kocaman güçlü bağlara sahip oluruz istediğimiz şey için. "Yaşlı Adam ve Deniz" kitabında kocaman bir balığa kendini bağlamış, hayatının 85 gününü istediği şey uğruna adamış bir insan görüyoruz karşımızda. Yaşlı adamın belki o kocaman bağlar boynuna dolandı ama yaşlı adam pes etmedi, vazgeçmedi.

Öykü GÜVEN 8A

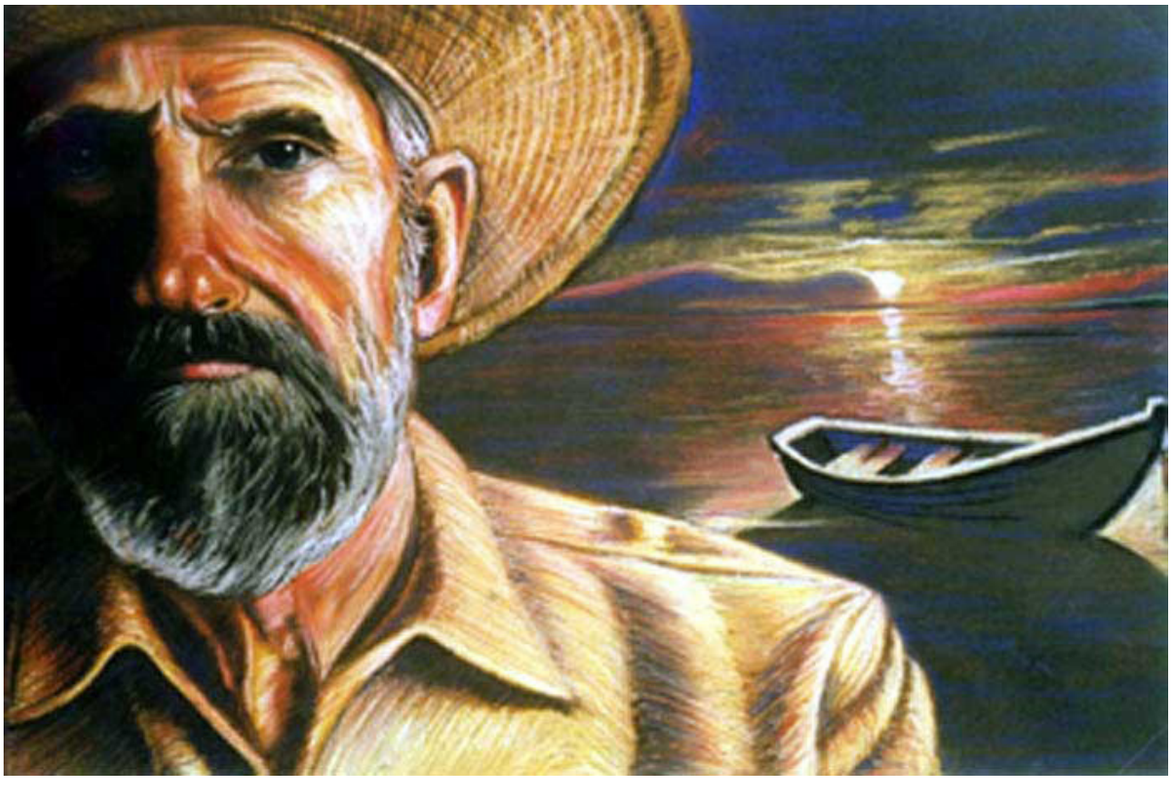

YAŞLI ADAM ve DENİZ
Mücadele ve Bağlılık Ekseninde

Başarıyı elde etmek için emek vermemiz ve mücadele etmemiz gerekir. Ne kadar çaba sarf edersek o kadar çok başarırız. Bu tıpkı bir yolda attığımız adım sayısı kadar çok ilerlememiz gibi. "Yaşlı Adam ve Deniz" kitabı bunu bize çok güzel özümsetiyor. Yaşlı balıkçı Santiago 84 gün boyunca denizde mücadele ediyor ve 85. günde kocaman bir kılıç balığı avlıyor. Belki de 84. günde balığı, "Yakalayamıyorum." diye geri dönseydi hiçbir zaman öyle kocaman bir balığı olmayacaktı. O pes etmeden balığın etrafında çırağı Manolin olmadan tek başına yolculuk ediyor. Oysaki çok eskiden beri Manolin onun yanında çalışıyor. Manolin Santiago'ya, Santiago Manolin'e çok bağlı. Manolin'in ailesi onu başka bir tekneye çırak veriyor ama o sürekli Santiago'nun yanına gelip ona yardım ediyor. Bu kitap hem mücadele kavramı hem de bağlılık kavramını çok iyi bir şekilde işliyor. Herkese bu kitabı okumasını tavsiye ediyorum.

Yağmur EKTAŞ 8A

SÖZLÜK DEĞİLİZ Kİ

Arkadaşlarımıza bazı sözcüklerin anlamlarını sorduk, onlar da tahmin ettiler. Siz de yanıtları okumadan tahminlerde bulunabilirsiniz.

Kıranta: 1. Saçları ağarmaya başlamış orta yaşlı erkek 2. Ağırbaşlı, yaşına rağmen bakımlı, özenli
Deniz Akal: Ranza
Mert Güngör: Kemer
Batu Alp Gürsoy: İşkence

Bızbız: Davula sol elle vurulan ince değnek
Ayberk Danışman: Arı
Bora Evcen: Titreşim
Doruk Kartal: Sinek

Cavşırı: Aykırı, ters
Çınar Akınoğlu: Peynir
Serap Kutlu: Solgun
Tılsım Çolak: Cıvıtmak

Curnata: Bıldırcın sökünü (sökün: Birçok kişi veya şey birbiri ardından gelmek, görünmek)
Uluç Kağan Eriş: Yemek
Yiğit Pala: Helva
Su Demirağ: Boşluk

Cılgısız: Şımarık
Kaya Ergin: Soğan
Onur Yılmaz: İnternet
Arda Yıldırım: Kız

Ahmet AY 6A / Kuzey ANDAÇ 6C

MICHEL FOUCALT

Ünlü yazar, filozof ve sosyolog Michel Foucalt, 15 Ekim 1926'da doğup 25 Haziran 1984'te vefat etmiştir. Annesinin adı Anne Malapert, babasının adı ise Paul Foucalt'tır. Saint - Stanislas Ortaokulunu bitirdikten sonra, saygın bir okul olan Paris'teki 4. Henry Lisesine girdi. 1946'da École Normale Supérieure'e kabul edildi.

Maurice Merleau-Ponty ile felsefe çalıştı. 1948'de felsefe diplomasını, 1950'de psikoloji diplomasını aldı ve 1952'de psikopatoloji diplomasıyla ödüllendirildi. 1950 - 1953 yılları arasında Fransa Komünist Partisi'nde yer almıştır. Partiye Louis Althusser sayesinde girmiştir ancak bir süre sonra partiden ayrılmıştır.

1954'ten itibaren dört yıl İsveç'te Uppsala Üniversitesinde doktora yaptı. "Delilik ve Medeniyet" kitabı sayesinde doktorayla ödüllendirildi. Foucault'un ikinci önemli kitabı "Kelimeler ve Şeyler" 1966'da yayımlanan bir ekonomi ve doğa kitabıydı. Çok satan bu kitap Foucault'u tanıtan asıl kitaplarındandır. 1969'da "Bilginin Arkeolojisi" kitabını yazdı. 1975'te belki de en etkili kitabı olan "Hapishanenin Doğuşu" nu yazdı. Ömrünün son yıllarında "Cinselliğin Tarihi" kitabını yazdı. 1976'da ilk cildini yayımladı, çalışmasını tam bitirememiş olsa da ikinci ve üçüncü ciltler 1984'teki ölümünden hemen sonra yayımlandı.

Kuzey ANDAÇ 6C

SATRANÇ HAYATTIR

Irning Chernev "Satranç hakkında, hayat için çok uzun olduğu söylenir ama bu satrancın değil, hayatın kusurudur." der. İnsan zihninin adeta jimnastik salonu olan satranç kişinin düşünme becerileri ve dikkati üzerinde büyük etkiye sahiptir. Çünkü satranç tahtasında tüm denizlerdekinden daha fazla macera vardır. Satranç oyunu her şeyden önce bir mücadele oyunudur: Kaybedilmiş oyunu kazanmak için, hata yapmamak için… Bu yüzden "Satrançta umutsuz vaziyet yoktur; sadece kurtarılabilecek nispeten kötü vaziyetler vardır." derler.

Satrancın ortaya çıkmasına dair birçok efsane vardır. M.Ö. 2000'li yıllarda satrancın oynandığına dair bulgular Mısır'da piramitlerdeki kabartmalarda vardır. Satranç, MS 6. yüzyılda Hindistan'da ortaya çıkmış, MS 10. yüzyıla gelindiğinde tüm Asya'ya, Ortadoğu ve Avrupa'ya yayılmıştır. En geç 15. yüzyıldan itibaren Avrupa'da soylular arasında çok popüler bir oyun haline geldiğinden "kraliyet oyunu" olarak anılmaya başlanmıştır. Kurallar ve dizilişler zaman içerisinde çeşitli değişiklikler göstermiş ve 19. yüzyılda bugünkü standart halini almıştır. 20. yüzyıl Avrupası'nda toplumun entelektüel üst tabakaları arasında yayılmış ve dünyanın en popüler oyunlarından biri haline gelmiştir.

Satranç bir zekâ oyunudur ve oynayan kişiye birçok faydası vardır. Aynı zamanda rakibinin hamlelerini de hesaplamak gerektiğinden dikkat gerektirir. Bunların hepsini aynı zamanda da geliştirir. Satranç oynayan biri olarak bu özelliklerimin geliştiğini rahatlıkla söyleyebilirim. Satranç oynayan birçok dünya şampiyonu satrancı tutkuyla oynadığını söylemektedir. 64 kare içerisinde milyonlarca farklı hamle, yüzlerce, hatta binlerce de taktik vardır. Sadece ezberlenebilen bir oyun değildir satranç, rakibin hamlelerine göre hareket etmek gerekir. Türkiye'de ve dünyada da satranca önem verilmektedir. Birçok farklı yerde herkesin kolayca katılabileceği satranç turnuvaları düzenlenmektedir. Aslında satranç oynamak için turnuvalara katılmaya gerek yoktur. Satrancı arkadaşınızla veya internet üzerinden kolayca oynayabilirsiniz. Bence satranç oynamak için önce satrancı sevmek gerekir. Satrancı sevmeyen bir insan oynadığı satrançtan zevk alamaz ve böylece satranç oynamak istemez. Aslında herkes satranç oynayabilir. Satranç bence hem eğlenceli hem de stratejik düşünme yeteneğini çok fazla geliştiren bir oyundur. Satrancı her yaş grubundaki insan oynayabilir. Satrancın belli bir yaş sınırı yoktur. Beş yaşındaki bir çocuk otuz yaşındaki babasıyla veya on iki yaşındaki başka biri yetmiş yaşındaki başka biriyle oynayabilir. Satranç eğlenceli bir oyundur ve her yerde her zaman oynanabilir. Sadece oynamayı istemeniz yeterlidir. Henüz satranç oynamadıysanız ben bir deneyin derim.

ALPER KARAKURT 7A

BALIKLAR ÖLMESİN

Sıradan bir gündü, ben her zamanki gibi okulda yorulmuştum. Bir an önce eve gidip ödevlerimi yapıp uyumak istiyordum. Sağa sola dönerken uyuyakalmışım. O gece rüyamda vücudu çamurla kaplı büyük bir balık gördüm. Balık bana "Biliyor musun ben sizler yüzünden öldüm." diyordu. Kan ter içinde saatin ziliyle uyandım. Uzun süre yataktan çıkamadım, sanki gerçek gibiydi. Bütün bir hafta o çamurlu balığı düşündüm. Bu konuyu araştırmak düşüncesini bir türlü kafamdan atamıyordum. Araştırmalarımı yaparken biz insanoğlunun bilinçli veya bilinçsiz hem kendi sağlığımıza hem de o zavallı balıklara ne kadar zarar verdiğini gördüm. Çünkü bizler betonlaşmak uğruna denizlerimizi dolduruyorduk. Sanayileşmek içinse kocaman fabrikalar yapıp bırakıyorduk. Bütün bunların üzerine lağım sularını ve petrol atıklarını denizlerimize boşaltıyorduk. Aklıma dedemin bir zamanlar bana anlattığı hikâyeler geldi. Bana bir zamanlar biz her yerden denize giriyorduk üstelik çok da balık türü vardı, demişti. O zamanlar yaşımın küçüklüğünden midir nedir bunları pek anlamamıştım. Şimdi dedemin ne anlatmak istediğini okuduklarım ve öğrendiklerimden çok daha iyi anlıyorum. Sanayileşmek elbette ki çok güzel ama sanayileşirken kocaman fabrikalar yaparken neden arıtma tesislerimizi de beraberinde yapmıyorduk? Hepimizin bildiği gibi arıtma tesisleri suları, hem kimyasal hem de biyolojik olarak temizlemektedir.

Ben diyorum ki lütfen yaşamın ucundan biraz da bizler tutalım ve çevremize bizler sahip çıkalım çünkü bu denizler ve bu çevre hepimizin. Sanıyorum ki hiçbirimiz su gibi önemli bir yaşam kaynağını kirletmek istemez. O halde daha yaşanır bir çevre için hepimiz üstümüze düşen görevleri yapmalıyız. Bundan sonra, öncelikle ben kendim ne yapabilirim, diye düşündüm. En kısa zamanda internette bir blog açıp insanları bu konuda bilinçlendirmeyi düşünüyorum. Kim bilir belki o rüyamda gördüğüm balıklardan hiç olmazsa birini kurtarabilirim...

Hasan Başar SADIKOĞLU 7B

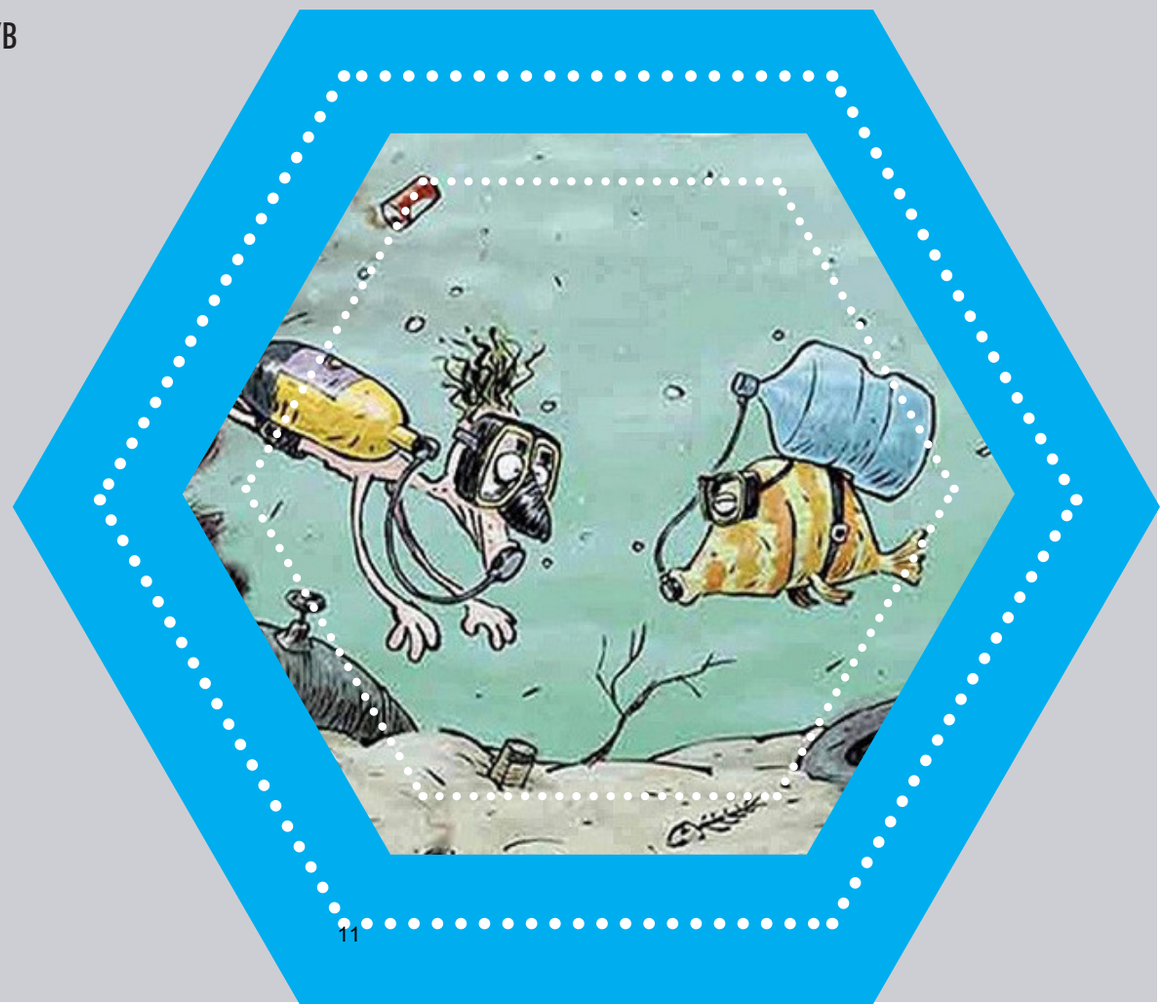

BAHAR

FÜRUZAN'IN PARASIZ YATILI'SI ORHAN KEMAL'İN "ÖNCE EKMEK" İ

Karanlık bir gece. Sokak lambalarının titrek ışıkları altında bir patlayan, bir kesilen, topuklarında birikmiş tüm yorgunluğu kaldırımın taşlarında bırakırcasına sert vuran ayak sesleri; hangi derdin düşüncesiyle çatılmış kaşlarla yürüyen birkaç adam.

Dışarıda yağmur çiseliyordu. Hava soğuk muydu? Emin değildi. Soba sönmüştü. Oda ne sıcak ne soğuk. Sokak lambasından süzülen ışık ödevini yapmasına ancak yetiyordu. Pencerenin kenarına çektiği- günde üç kez yemek masası olan- yuvarlak masada -bir parmak boyundaki kurşun kaleminin siyahlığında- durmadan yazıyordu. En güzel ödevleri o yapardı. Öğretmeninin yüzünde gördüğü o gururlu tebessüm, başını sallayışı ve onun cevabı üzerine herkesinkinden çok durması yuvarlak masanın üstündeki çizikleri de, tek ayağı kırık sandalyeyi de, sokak lambasının seyrek ışığında yaptığı bu ödevi de- eğer oda daha aydınlık olsaydı, yazısı çok daha güzel olacaktı- her şeyi unutturuyordu. Yine de odalarında karanlığı delen bir ışık olsun isterdi. Işığı çok olan evde neler yapılmazdı ki… Hayaliydi. Alışıktı ama. Gece olduğu zaman hiçbir şey yapılamazdı. Tüm günün yorgunluğu evin minderleri çökük koltuklarında bırakılır, sessizlik hüküm sürerdi. Radyo açılmazdı. Açıldığı, açılıp da çalıştığı o nadir zamanlarda evdeki soğukluk dağılır, radyonun etrafında toplanan başlar hiç olmadığı kadar yakın olurdu birbirine.

Gün pazartesi olduğunda ağarık kara olmuş önlükler giyilir, okul yoluna koyulma vakti gelirdi. Arabaların vızır vızır geçtiği caddede hiçbir şeye imrenmeden, her şeye yabancı yürürdü. Karşıya geçmek mi? İmkânsız. Hele de bacak kadar boyunda olan küçük bir kız için. Yavaş yavaş el, kol ya da baş çıkartıyordu ki geçebilsin. Okula gitmek için iki yol vardı: Biri kuş cıvıltılarının güneşli günlerde kahkahalara, top seslerine karıştığı, yeşilin bir örtü gibi serildiği çimleriyle park yolu; diğeri kaldırımların yer yer söküldüğü, dizi dizi dükkânlarıyla hep bir eksiklik hissini veren beton yol. Aslında seçenek yoktu. Gideceği yol mu? Caddeden geçen beton yoldu. Gri, soğuk, dumanlı… Park yolu, zenginlerin okul yolu diye anılıyordu.

Dersleri iyiydi ama ne çare… Yetmiyordu! Ne kendisi için ne de… Söyleyemiyordu. Dilinin ucuna gelen o kelimeyi söyleyemiyordu. Nasıl söylesin ki? Öyle hissetmiyordu. Ona istediği fırsatı vermemişti, çabalamamıştı bile ailesi… Annesinde suç bulmuyordu. Evin her şeyini idare etmeye çalışırken kendini unutan, "saçını süpürge eden" annesi artık aciz hale gelmişti. Ne yapacağını bilmeyen, gücü ancak bu kadarına yeten annelerine karşı kayıtsızlaşan üç çocuk da kendi başınaydı bu yüzden.

Evin en küçüğüydü. Ondan büyük iki abisi varlıklarını hissettirmeden, onun hayatında iz bırakmadan yaşıyordu; bezgin ve bencillerdi. Bir kere olsun babalarının karşılarına geçip " Bu kız çok akıllı!" dememişlerdi. Oysa okuldaki tüm öğretmenler "çok akıllı" olduğunu söylüyordu. Bu evde kendini bir kere olsun "akıllı" sıfatıyla düşünmemişti. Ama yine de bu bir aile idi. Ne ağabeylerine ne de babasına kızabilirdi. Zavallı annesi! Kendisine mi yoksa ailesine mi yansın dursun?

Okuldan eve dönüş yolunda aklında hep bu susmalar oldu. Konuşmak öfkelendiriyordu onları. Ödenecek faturalar, yakacak, bakkalın borcu, birikmiş kira, ev sahibinin tehditleri, öfkeli solumalar… Tüm bu düşüncelerle dolup taştığı günlerin birinde kafasını kaldırıp da ona zenginliği çağrıştıran apartmanlardan birine dalgın bakarken televizyonu gördü. Değil evlerinde, mahallerinde bile kimse olmayan televizyon. Sihirli kutu, beyaz cam… Tam olarak nasıl bir şey olduğunu, neye benzediği bilmiyordu ve sınıfta arkadaşlarından duydukları merakını daha çok artırıyordu. Ama kimseye soramazdı. O kadar utanıyordu ki… Eğer sorarsa belli edecekti. Edemezdi. Onur için değil, gurur için de değil. Utanmamak için sormuyordu. Yoluna devam etti, merak etmekten başka elden bir şey gelmiyordu. Hava kararıyordu. Gece lambaları yakılmıştı. Ama bu akşam emindi. Bu akşam hava soğuktu. Soba gün boyunca yanmıştı ama sıcaklık akşama az kalıyordu. Yemeğe yardım, ev işlerine yardım ve ertesi günün sobası için odunların taşınması. Yorgunluk… Kömür evlerine girmezdi. Girer miydi ki? Kara elmas diyorlardı, pahalıydı. Radyo yine çalışmadı. Sokaklarda insan seslerinin seyrekleştiği vakitlerdi, ödev zamanıydı. Sadece o

BAHAR

FÜRUZAN'IN PARASIZ YATILI'SI ORHAN KEMAL'İN "ÖNCE EKMEK" İ

zamanı vardı. O da istemez miydi doğru düzgün bir masa başında, ışık altında oturarak çalışmak. Amacını belirlemişti. Hayatını böyle geçirmeyecekti. Bunu kafasına koymuştu. Ailesinin ona sağlayamadığı imkânları, o kendi ailesine sağlamak istiyordu. Ama nasıl? Bu konu hakkında düşünmek, uğraşmak ona henüz ağır geliyordu. Bu küçüklere göre bir şey değildi. Henüz o küçüktü. Sorumlulukları bitmiyordu. Bir çocuğun asıl yapması gereken şeyleri kendisi yapmıyordu. Oyun oynamak, hayaller kurmak ve kurduğu bu hayallerle ilgili daha fazla hayal etmek… Oyun; düşüncelerinde sadece kitaplardan kalan soluk bir sayfaydı: sokaklarda birkaç bilye, bez parçaları- saklambaç ve mendil kapmaca için kullanılan- taş ve sopa imgelerinden ibaretti. Çaresizlik içini kemiriyordu adeta. Kendi kendine bir çözüm bulamıyordu. Sorunlarla dolu kafasındaki bu sorunların birçoğu ailesiyle ilgiliydi-kendi geleceğini hayal edemiyordu. Umutsuzluğa düşmüştü. Tarlalarda çiftçilerin toprağa tohum serpmesi gibi o da ona umudun serpilmesini bekliyordu. Aklına bu sorunu sorabileceği ve çözebilecek sadece, tek bir kişi geliyordu-öğretmenini bilge olarak görüyordu-öğretmeni. Öğretmeninden gelecek cevap, onun hayatının rotası olacaktı. Öğretmenine sakince aklındaki bu soruları teker teker anlattı. Bir çözüm, çare aradığını ama bulamadığını bu yüzden son soluğunu onda aldığını söyledi sevgili öğretmenine. Öğretmeninden beklediği cevabı sanki bir asırdan fazladır beklemiş gibi hissediyordu. Öğretmeni ona tek bir şey tavsiye etmişti. Zaten başarılıydı. Ama gereken, eksik kalan tek malzemeyi ona vermişti. Bu malzeme okumaktı. Elindeki tek çareye sarıldı. Öğretmeninden aldığı destek, azim ve kararlılığın sonucunda nihayet elinde tutunabileceği bir umudu vardı. Eline almışken hiçbir zaman bırakmayacağı bir umut. Ama sorunlar bitmiyordu. Biter mi? Kitapları aramak, derinliklerden çıkarmak istiyordu. Boyu da yaşı da küçüktü. Nerden bulacaktı o kitapları? Aklına gelen ilk kitaplar ağabeylerinin kitaplarıydı. Bodrumda mıydılar? Nerde olduklarını bile bilmiyordu ki. Annesini uğraştırmak istemiyordu. Onu yormak istemiyordu. Ona ilgi de göstermeyen ağabeylerinden kitap istemekten utanıyordu. Sadece birkaç okul kitabı yetmezdi ki hayali için. Daha fazlasına ihtiyaç duyuyordu. Kitap, kütüphane… Kütüphaneye ihtiyacı vardı! Çözüme yakındı. Bir adım daha yakındı. Öğretmeni ona her zaman yardım etmişti. Kütüphane için, dersleri için. Bu öğretmen bu küçük kızı umutsuzluktan kurtarmıştı. Sadece umutsuzluktan kurtarmayıp ona elini de uzatmıştı. Hiç kimsenin yapamadığı bir şekilde. Kütüphanede geçirdiği zaman ona fikirlerini genişletiyor, hayallerini tekrar kurmasına yardım ediyordu. Kütüphanenin masalarında nasıl dirsek çürüttüğünü hatırlıyor, üzülmüyor aksine seviniyordu. Çünkü dirseği ne kadar çürümüşse o da orada daha fazla kalmış demek oluyordu. Az mı hatırlıyor bazı akşamlar yaka paça ağabeylerinin gelip onu kütüphaneden götürdüğünü. Ne yapsınlar oğlanlar da? Baba emri işte, uymasan olmaz. Arkadaşlarının yardımı ona güç veren nadir kaynaklardan biriydi. Kendisi bir parça ahşap alıp kendine yetebilecek şekilde "kendi" kütüphanesini yapmak isterdi-kız olduğu için ne gücü vardı ne de özgüveni- ama nerede? Arkadaşlarının güçleri, kuvvetleri ile birlikte bu ortak kütüphane nihayetinde sevgili öğretmeninin himayesinde kurulmuştu. Sınıflarının ortasında gururla başını sallıyordu. Başka bir sevgi ve umut kaynağı daha bulunmuş ve derinliklerden çıkarılmıştı. Herkesin evlerinden getirdiği kitaplarla kütüphane donatılmıştı. Ama kendisi hiç kitap almıyordu. Evinde bir tane bile kitabı olmayan bu kız bir tane bile bir kitap getirmemişti. Getirmek istediği halde. Kendini o kütüphaneden kitap alacak bir konumda görmüyordu. Arkadaşlarının ısrarı ve öğretmeninin ona karşı yaptığı konuşmalardan sonra inadı kırılmaya başladı. İnadı kırıldığında artık renkli dünyalara ayak basmıştı. Zenginliklerle dolu bir dünyaya. Oysa dışarıdan bakıldığında bu eşya dolabı-değerli kütüphane-sadece bir parça eski ahşaptan oluşuyordu. Parasal bir değeri yoktu. Ama önemli olan maddi değil, manevi değeri olandır. Sınıf değişiyordu. Sıralar yer değiştiriyor, güneş batıp tekrar tekrar doğuyordu. Sınıftaki öğrenciler-kendisi de dâhil-büyüyordu. Boyu uzuyor, aklı daha olgunlaşıyordu. Ailesi de değişimler içindeydi. Ağabeyler artık birer genç olmaktan çıkmış adam olmaya doğru yol almaya başlamışlardı. Annesinin de babasının da saçları kırlaşmaya başlamış, daha ağır yürür olmuşlardı. Zamanla her şey değişirken, sadece tek bir şey aynı kaldı. Evi… Küçükken yine küçüktü ama 3,4 yıl önceleri yaşadığı o ev hiç mi hiç değişmemişti. Pencerenin kenarına çektiği-günde 3 kez yemek masası olan o masa bile. Yaşadığı bu durumlarda eve

BAHAR

FÜRUZAN'IN PARASIZ YATILI'SI ORHAN KEMAL'İN "ÖNCE EKMEK" İ

vardığında yanıp tutuştuğu tek şey kitaplarıydı. Okuldan getirdiği, evde okuyup tekrar okula götürdüğü o kitaplar. Pencerenin kenarında hem dışarıdaki ağaçların rengi değişiyor hem de elindeki kitaplar. Aile ortamında aslında olması gereken o sıcaklığı kitaplarda buluyor. Her zaman düşündüğü geleceği, kitaplarla hayal edebiliyor. Geleceğini artık hayal edebiliyor, yanındaki mevsimler ve elindeki kitap ile.

…

- Çabuk, buraya yatırın!
- Ne oldu? Durumu ne? Kaza nasıl gerçekleşmiş?
- Bilmiyoruz. Ama durumu ağır. Ne yapacağız?
- Nefes alıyor mu? Nabız? Pekâlâ, nabız var ama bilinç yok.
- O zaman bana yukarıdan 0,2gram epinefrin ver! Çabuk, çabuk!

…

- Durumu nasıl? Her şey stabil mi? Güzel. Ameliyat başarılıydı. Sanırım bilinci yerine geliyor.
- Nasılsın, iyi misin? Bir kaza geçirdin. Herhangi bir şey hatırlıyor musun?

Ihh-h h-hayır, sanırım pek hatırlamıyorum. Bir araba vardı. Üzerime geliyordu sonrasını hatırlamıyorum.

- Tamam, güzel. Annen baban nerede oturuyor, biliyor musun adresi? Ya da telefon numaralarını?
- Benim annem de babam da rahmetli oldu. Ben çok küçükken. Bana ablam bakıyor.
- Ablan nerede peki?
- Şey,….
- Söyleyebilirsin, sorun yok.
- Ablam kafede.
- Kafede mi? Şu anda orada mı?
- Evet, garson olarak çalışıyor. Akşamları da ben de ona yardıma gidiyorum. Zaten bugün ona gidiyordum. Sanırım o zaman kaza oldu.
- Hım, telefonunu biliyor musun?
- Bilmiyorum. Ama yerini biliyorum.
- Semt olarak biliyorsun mu peki? Mesela Beşiktaş ya da Yıldız?
- Hayır. Anca yürüyerek bulabilirim.
- Öyleyse sen kendini toparladığın anda ablana gideceğiz, tamam mı?
- Tamam.
- Adın ne?
- Bahar.
- Benim de… Okuyor musun Bahar?
- Okuyorum. 5. sınıftayım. Ama ablamla beraber çalışacağım sonraları.
- Ne olmak istiyorsun?
- Mühendis.

Düşündü. Kendisi o kızın yaşındayken mühendisin ne olduğunu bile bilmiyordu. Doktoru, öğretmeni ve birkaç mesleği daha biliyordu o kadar.

- Bak, Bahar sana ne diyeceğim. Sakın, sakın pes etme. Hayalinin peşinden koş.
- Nasıl? Peki, neden?
- Neden mi? Çünkü ben koşmuştum…

Serpil Rana ÖZHEKİM 7A

İLK YAZI DENEYİMİM

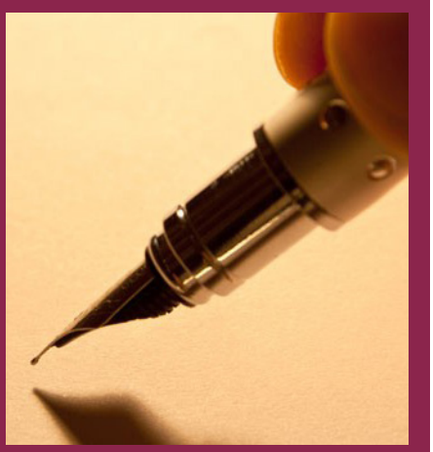

Yaklaşık beş yaşımda bilgisayar ve tabletle tanıştım. İlk günden çok ilgimi çektiler. Bir sürü arkadaşım gibi ben de bilgisayar oyunlarına bayılıyordum. Bu oyunların bazıları çok başarılı iken bazılarının içerisinde ise bir sürü hata vardı. Oyunların yapılma yöntemini hep merak ettim. Ben üçüncü sınıftayken Tuğba öğretmenim, oyunların yazılımla yapıldığını söyledi ve ilk defa yazılım kelimesi sözcük dağarcığıma girdi. Hep yazılımla bir oyun tasarlamak istemiştim. Fakat bunu yapmayı bilmiyordum. Beşinci sınıfa gelince kulüp olarak bilişim ilgimi çekti ve katıldım. İlk haftada pek bir şey oluşturamadık fakat ikinci hafta da SCRATCH denen bir uygulama gösterdi öğretmenimiz. İlk başta adı kötü geldi ve hiçbir şey yapamıyordum. Üçüncü hafta bir oyuna başladım ve iki hafta da bitirdim. Adını Top-o koydum. Sonunda, öğretmenimden sergilemesini istedim. Beşinci hafta öğretmenim oyunumu, okulumuzun koridorlarında sergiledi. Liseliler bile oyunuma ilgi gösterdi.

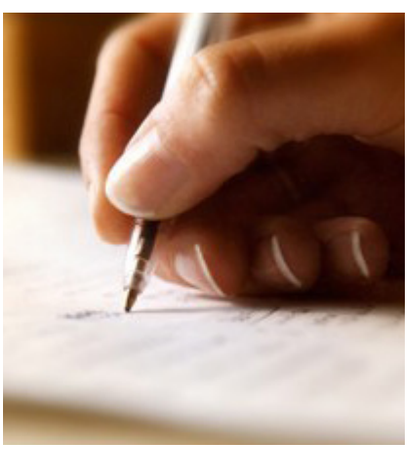

Bu beni çok heyecanlandırdı. Bunun üzerine yeni oyunlar yapmaya başladım: yarış oyunları, iki kişilik oyunlar ve dijital saat... Hatta saatin tik tak sesi olarak kardeşimin sesini kullandım ve kardeşim de oyunlarımı sevdi. Şu günlerde de animasyon kamera üzerinde çalışıyorum. Tuğba öğretmenime bana yazılımla ilgili öğrettikleri için teşekkür ederim.
Artık oyun oynamak kadar oyun yapmanın da zevkli olduğunu düşünüyorum. Gelecekte meslek seçimlerimden biri de yazılım mühendisliği olabilir.

ÖMER DEMİRER 5C

GÖKTEN NE YAĞIYOR?

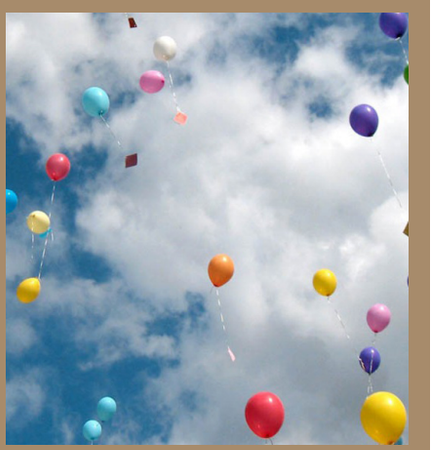

Gökten yağmur yerine şekerli su yağsaydı; insanlara çok değişik gelir hatta ne olduğunu anlayamayabilirlerdi. Aynı zamanda şeker severler kesinlikle dillerini dışarıya çıkarıp, şekerli suyun sonsuz mutluluğuna varırlardı. Bunun yanında bir de çok yapış yapış olacağımız için, eve gitmeye çalışan hatta belki bir felaketin geleceğini düşünen insanlar, izdiham çıkararak, trafiğe ve beraberindeki olaylara neden olabilirlerdi. Etrafta bağrışlar ve dünyanın sonunun geleceğini düşünenler...Haliyle tuhaf bir durum... Bizim hikayemizde Cenk adlı bir şeker sever çocuk, bu olaya tanık oluyor. İnsanların yanında Cenk herkesi sakinleştirmeye çalışıyor. Bu koca izdihamın içinde Cenk insanlara, bunun dünyanın yeni başlangıcına işaret olan bir tesadüf olduğunu anlatmaya çalışırken, tam o sırada, izdihamın verdiği kaygıyla insanlar o alanı boşaltmaya başlıyor. Cenk çok üzülüyor ve tam o da oradan ayrılacakken

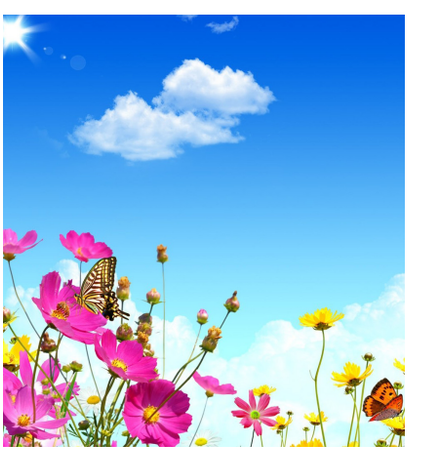

kalabalık tüm gücüyle geri geliyor ve Cenk'e bir madalya veriyorlar. O sırada arkadaşları da ona birer tebessüm atıyorlar.
Düşünce veya fikirlerimiz çok çocukça ve saçma olsa bile o düşünceyi, doğru zamanı gözleyip dile getirmeliyiz. Kısa süreli mutsuzluklar, uzun süreli mutlulukların temelini atan duygulardır.

Yasemin ERGÜL 7C

DOST

Hiç dostun oldu mu senin? Hayatına anlam katan, sevdiğin, olmazsa olmaz dediğin biri, hayatı sevdiren biri. Seni hiç bırakmayan, seni sıkı sıkı tutup gitme diyen bir dost.

Dostluk hayatımızdaki birçok şeye esin kaynağı olmuştur. Film, kitap, şiir gibi birçok alanda karşımıza çıkmaktadır. Dost demek sevgi, saygı, iyilik, acı günde tatlı günde yanında olmak demektir, en önemlisi kardeşlik demektir. Dostun değerini bilmek, sahip çıkmak gerek. Bir sürü arkadaşımız olabilir ama sadece birkaç tane gerçek dostumuz vardır.

Eda BÜLBÜL 5B

ÜLKEMİZDE EĞİTİM

Her çocuğun okuma, öğrenme ve öğrendiklerini pekiştirme hakkı vardır. Bu hak okula giderek elde edilir. Çoğu ülkede neredeyse her çocuğun okula gitmesi sağlanırken bizim ülkemizde eğitim oranı düşüktür. Özellikle doğuda kız çocuklarının eğitim aldığı çok seyrek görülür. Bu durumun nedenlerine bakarsak doğunun daha muhafazakâr bir yapıda olması başta gelir. Onlara göre kız çocukları okula gitmeyip ev işlerine yardım etmeli, erken yaşta evlenip ailelerine para kazandırmalıdır. Ama bu düşünce çok ilkel ve yanlıştır. Kız çocukları da diğer herkes gibi bir bireydir. Okula gitmeye, eğitim almaya ve istedikleri kişi ile evlenmeye hakları vardır. Hiçbir kız çocuğu bir mal gibi satılamaz ve eğitimden mahrum bırakılamaz.

Güneş ÖZEN 7B

ÇOCUK İŞÇİLER

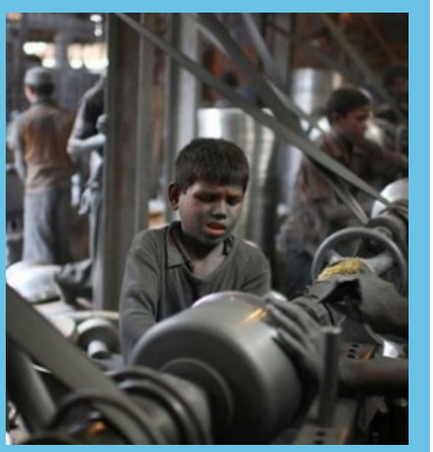

Günümüzde Türkiye'de ve daha birçok ülkede çocuk işçiler bulunmakta. Çocukların aile ekonomisine katkı sağlamak için çalışması kötü bir şey değil. Ama çalışan çocukların haklarına saygı gösterilmediğinde olumsuz sonuçlar ortaya çıkıyor. Bazı çocuklar okula gidemiyor, bazıları tacize uğruyor. Şanslı olanlar çalışıp parasını kazanıyor ama çok çalışıp hak ettiği parayı alamayanlar da oluyor. Bunlar çok yanlış. Çocukların her hakkı istisnasız korunmalıdır. Bence anne babalar ne kadar zor durumda olurlarsa olsunlar çocuklarının eğitimini engelleyecek, onları psikolojik veya fiziksel olarak zedeleyecek işlerde çalıştırmamalıdır.

Güneş ÖZEN 7B

TÜKETİM ÇILGINLIĞI

Çağımızın yeni hastalığı olan tüketim çılgınlığı, toplumu olumsuz etkilemektedir. Tüketim çılgınlığının en büyük nedeni doyumsuzluktur. Tüketim çılgınlığı, insanları mutsuz biri yapmakla birlikte aile bütçesini büyük bir zarara uğratır. Örneğin, kış mevsimi geliyor ve sizin bir monta ihtiyacınız var. Ailenizle birlikte alışveriş merkezine gidiyorsunuz. Anneniz size bir mont gösteriyor ama siz ihtiyacınız olmayan bir kıyafet beğeniyorsunuz. Sonuç olarak aileniz sizi kırmamak için ikisini de alıyor. Bu bahsettiğim örnek, tüketim çılgınlığıdır. Başka bir örnek verecek olursak, markete gittiniz ve temizlik malzemesine ihtiyacınız var. Markete gittiğinizde temizlik malzemesi yerine en alakasız ürünleri aldınız, bu da tüketim çılgınlığına örnektir.

Kısacası tüketim çılgınlığı bir hastalık gibidir ama bu hastalık aile bütçesini büyük bir zarara uğratmakla beraber mutsuz ve hiçbir şeyden hoşlanmayan bir insan olmamıza neden olur.

Melike YÜKSEL 7C

SU VE ATIK SU

Beynimizin dörtte üçü, kanımızın beşte dördü, kemiklerimizin beşte biri, adalelerimizin dörtte üçü hep sudur. Akşam yatmadan önce alınan bir bardak su kalp krizi ve felci önlediği gibi, sabah yataktan kalkınca hemen içilen iki bardak su iç organların rahat çalışmasını sağlar. Yemekten yarım saat önce alınan bir bardak su hazmı kolaylaştırırken, banyodan önce içilen bir bardak su tansiyonu düşürmeye yardımcı olur. Vücut ısısının düzenlenmesi, hücrelere gıda ve oksijen taşınması, yediklerimizin enerjiye çevrilmesi, vücuttaki toksinlerin atılması, hayati organlarımızın rahat çalışabilmesi ve korunması, cildimizin sağlıklı ve kırışıksız kalabilmesi hep su ile mümkün olabilmektedir. Fakat bunların olabilmesi için içtiğimiz suyun temiz olması gerekir.

Sularımız giderek kirlenmekte ve su kaynaklarımız azalmaktadır. Dünyanın dörtte üçü sularla kaplı olduğu halde, içme suları ancak yüzde altısını oluşturur. Küresel ısınma ile birlikte dünyadaki içme suyu oranı binde yirmi beş seviyelerine düşmüştür. Bunun bile tamamı arzu edilen içme suyu ölçülerinde değildir. Nehirlerdeki kirlilik oranları da giderek artmakta olup bugün Afrika kıtasında tam on ülkenin içinden geçmekte olan Kongo Nehri, başta sıtma olmak üzere birçok hastalığın mikrobunu bünyesinde taşımaktadır. Ülkemizde yeni yeni kurulmaya başlanan arıtma tesisleri, lağım ve sanayi atık sularını hem kimyasal hem de biyolojik olarak temizlemektedir. Böylece hem sulama suyu gibi yeniden kullanılabilir su kazanılmakta hem de denizlerin kirlenmesi önlenmektedir. Fakat atık suyun ve deniz suyunun, içme suyu haline getirilmesi gayet pahalı bir iş olduğundan çok tercih edilmemektedir.

Bir ülkenin su zengini sayılabilmesi için, kişi başına düşen yıllık su miktarı en az 8.000-10.000 m3 arasındadır. Türkiye'de kişi başına düşen su miktarı 1.430 m3'tür ve su zengini bir ülke değildir. 2030 yılında, bu miktar 1100 m3 olacak ve su sıkıntısı çekilecektir. 2050 ve sonraki yıllarda, Türkiye'nin çok ciddi bir su sorunu olacaktır. Bu yalnızca ülkemizin sorunu değil global anlamda çözüme ulaştırılması gereken bir dünya sorunudur. Bu sorunları önüne geçmek için su tüketimini azaltan teknolojik sistemler kullanabiliriz. Sensörlü musluklar, düşük akımlı duş başlıkları gibi. Ayrıca yağmur sularını toplayıp arıtabiliriz. Tarımda da modern sulama teknikleri kullanarak tasarruf sağlayabiliriz. Kendimiz ve ileride yetişecek nesiller için suyu tasarruflu kullanalım, çevremizi koruyalım.

Ali İhsan KUZUCUOĞLU 8B

MODA KÖŞESİ

ASLAN'IN SEÇTİKLERİ

GALATASARAY ARMALI BU KRAVAT, ÖZEL GÜNLERDE SİZİ YANSITACAK.

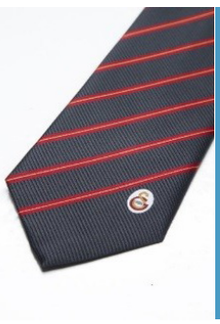

BU MAVİ ÇİZGİLİ GÖMLEĞİ YAZ AKŞAMLARI GİYEBİLİRSİNİZ.

CEKET, GÖMLEK VE KRAVAT UYUMUNU BU ŞEKİLDE SAĞ-LAYABİLİRSİNİZ.

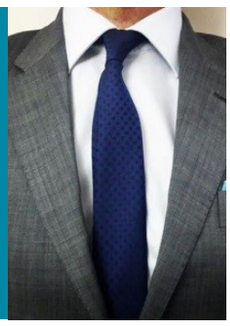

BASKILI TİŞÖRT, HEPİMİZİN SEVEREK GİYECEĞİ TÜRDEN.

BU MAVİ ÇİZGİLİ GÖMLEĞİ YAZ AKŞAMLARI GİYEBİLİRSİNİZ.

MİNİON DESENLİ BU SEVİMLİ MONTU SİZİN İÇİN SEÇTİM.

V YAKALI BLUZ ÖZELLİKLE RENGİYLE DİKKAT ÇEKİYOR.

HER TÜRLÜ GİYSİNİN ÖNEMLİ PARÇASI KEMER, OLMAZSA OLMAZLARIMIZ-DAN.

PAPYON TAKMAK TARİHE KARIŞMADI!

KOMİK TERLİKLER BU YAZ TERCİHİNİZ OLABİLİR.

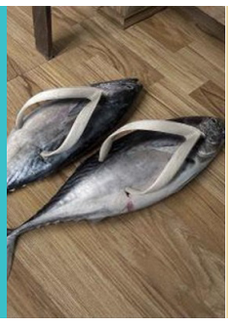

İNDİRİMDEN ALMAYI UNUTMAYIN, SENEYE ÇOK LAZIM OLACAK.

BU YELEK SİZİN TARZINIZI BELİRLEYECEK.

Aslan GÖKYAYLA 5B

OYUNCU "MOUSE"LARI

Günümüze bilgisayar oyunlarına ilgi artmıştır ve bu oyunların daha iyi oynanması için bilgisayar oyuncularına yönelik ekipmanlar, oyuncu eşyaları üretilmektedir. Ben, bu eşyalardan oyuncu "Mouse"larını seçtim ve size bunlardan ve bunları üreten kaliteli firmalardan bahsedeceğim.

RAZER

Razer adlı bu marka çok popüler bir markadır. Bu markadaki kendi kullandığım en kaliteli ürünleri derledim. Razer, profesyonel oyunculara bakarak, onların da yardımını alarak ürünler yapıyor ve bu ürünleri profesyonel e-sports oyuncularına tavsiye ediyor. Dünyada en iyi ülkeler arasında kullanılan oyun turnuvalarında sol üstteki Razer Deathadder Elite'yi birçok profesyonel oyuncu kullanıyor.

STEELSERIES

Steelseries de aynı Razer gibi kaliteli oyuncu ekipmanları üreten bir markadır. Ben bu markanın hiçbir ürününü kullanmadım ama bu markanın kaliteli ve bilinen bir marka olduğunu biliyorum. Bu markanın da çeşitli kendine özel eşyaları ve tarzı vardır.

Ural SOY 6A

MİTOLOJİK ÖYKÜLER

DEFNE AĞACININ HİKÂYESİ

Mitolojiye göre bir gün Apollon, Thessalia'da kıyıları ağaçlarla gölgelenen Peneus Irmağı kenarında, güzel genç bir kız gördü. Bu güzelin adı Daphne idi ve Apollon görür görmez ona âşık olmuştu. Daphne, ormanların derinliklerinde dolaşmaktan zevk alıyordu. Ay ışığında yabani hayvanları kovalamak ve avlamak en büyük eğlencesiydi. Yalnız başına dolaşmayı çok seviyordu. Dahası Daphne, hayatı boyunca yalnız yaşamaya yemin etmişti. Erkeklerden nefret ediyordu bu yüzden evlenmeyi kesinlikle istemiyordu. Fakat Apollon ona delicesine tutulmuş peşini bırakmıyordu. Ormanda karşılaştıklarında Tanrı Apollon güzeller güzeli bu kızla konuşmak istedi ancak Daphne ondan korkarak koşmaya başladı. Apollon ne dediyse onu durmaya ikna edememişti, Daphne korkmuştu bir kere. Yorgun düşene kadar koştu koştu, daha fazla koşacak gücü kalmadığında yere yıkıldı ve toprak anaya yalvarmaya başladı:

-Ey, Toprak Ana! Beni ört, beni sakla, kurtar!

Toprak Ana onun yakarışını duymuştu, az sonra Daphne yorgunluktan ağrıyan bacaklarının sertleştiğini, odunlaşmaya başladığını hissetti. Gri renginde bir kabuk göğsünü kapladı. Güzel kokulu saçları yapraklara dönüştü ve kolları dallar halinde uzandı, küçük ayakları ise kök olup toprağın derinliklerine doğru indi. Apollon sevdiği kıza sarılmak isterken bu defne ağacına çarpınca şaşırdı. O günden sonra Defne ağacı Apollon'un en sevdiği ağaç oldu ve defne yaprakları genç tanrının saçlarının çelengi oldu. Kahramanlara ödül olarak defne yapraklarından yapılma taçlar taktılar.

KIZ KULESİ

Kızkulesi Adası, Kubadabad Saltanat Kenti'nin haremliğiymiş. Adada çevresi surlarla çevrili bir kale ile birbirinden güzel köşklerin ortasında yüksek bir kule varmış. İşte bu kölede cariyeleri ile birlikte Selçuklu Sultanı'nın güzeller güzeli biricik kızı yaşarmış. Sultan, düşünde (başka bir rivayete göre falında) sevgili kızının yılan sokması sonucu öleceğini görmüş. Bunun için yaptırdığı ve kaleye ve içindeki kuleye kızını kapatmış. Öyle ki kuleye yılan girmesin diye beton borularla Anasmaslar'dan adaya su ve süt akıtılmış. (Bu iki sıra beton boruların kalıntıları günümüze kadar gelmiştir.) Böylece yıllar yılları kovalamış.

Günlerden bir gün güzel prenses hastalanmış. Ülkenin en ünlü hekimleri devasını zor bulmuşlar. Prenses yeniden sağlığına, mutluluğuna kavuşmuş. İyileşmesini kutlamak için kuleye armağanlar yağmaya başlamış. Yaşlı bir köylü kadın da bir sepet üzüm getirmiş. Meğer üzümlerin içinde bir küçük yılan varmış. Yılan o gece uykuya dalan güzel prensesi sokup öldürmüş.

Duru KOYUNCU 5B

SOĞUK ESPRİLER

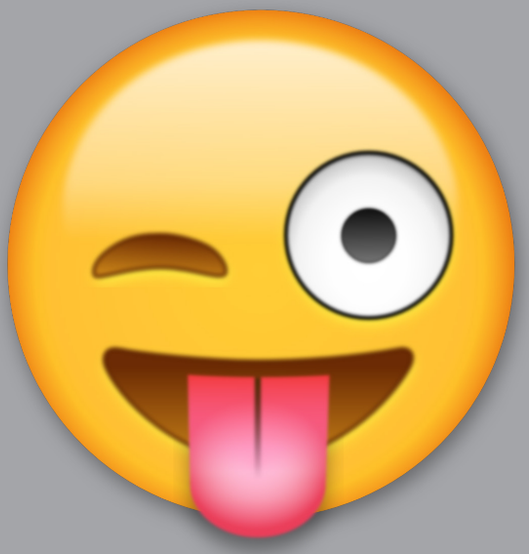

1. Adamın biri, “Kesin öleceğim.”demiş. Kesmişler, gerçekten de ölmüş.

2. Sınav kolaya benziyordu ama aslında fantaymış.

3. - Kredi kartı borcunu yatırdın mı?
   - Evet, şu anda uyuyor.

4. - Aya ilk bayrağı kim dikmiştir?
   - Terzi.

5. - Saatin çalışıyor mu?
   - Hayır, ev hanımı.

6. Adamın biri kızmış, istemeye gelmişler.

7. Adamın biri gülmüş, bahçeye ekmişler.

8. Moraliniz bozuksa son kullanma tarihine bakın.

9. Bütün umutlarım suya düştü ama boğulmadılar çünkü onlara yüzme öğretmiştim.

10. - Hiç bozuk paran var mı?
    - Hayır, hepsini tamir ettirdim.

11. Kelebekler, köstebekler ama ben beklemem.

12. İnanır mısın, dün halı sahaya gittik; hiç halı yokmuş.

Çınar AKINOĞLU 6A
Deniz AKAL 6C

TUZLUK YAPIMI

Evde yaparken ve oynarken eğleneceğiniz kolay oyun nasıl yapılır?

Katlar sertçe bastırılarak belirgin yapılmalıdır.

1, 2 ve 3: Kâğıt kare yapılır.
4 ve 5: Kâğıtta "X" şeklinde katlar oluşturulur.
6, 7, 8 ve 9: Kâğıt belirtilen şekillerde katlanır.
10, 11 ve12: Kâğıt ters çevrilir ve belirtilen şekillerde katlanır.
13, 14, 15: Kâğıt ilk belirtilen konuma getirilir ve belirtildiği şekilde tutulur.
16: Tuzluğunuz hazır!

Çınar AKINOĞLU 6A

ARKADAŞLARINIZA YAPABİLECEĞİNİZ EĞLENCELİ ŞAKALAR

Duru KOYUNCU 5B

Lambada böcek gezdirebilirsiniz?

Siyah kağıttan böcek şekilleri kesip lambanızın içine yapıştırın ve bu keyifli şakayı arkadaşlarınızla paylaşın.

Arkadaşınızın klavyesinde çimler yeşerse nasıl olur?

Klavyenin üstündeki kısmı kaldırarak içine tohumları yerleştirin ve üstünü yerleştirin, bir süre sonra çimler çıkacak ve eğlenceli bir görüntü oluşacak.

Mouse şakası

"Mouse"unuzun arkasında ışık yanan bölümüne, insanların gülebileceği bir fotoğraf veya çizimi bantlayın.(Bantlayın diyorum çünkü yapıştırırsanız "Mouse" kalıcı hasar görebilir.) Bunun sonucunda "Mouse" çalışmadığı için arkadaşınız "Mouse"un arkasına bakacak ve resmi görecektir.

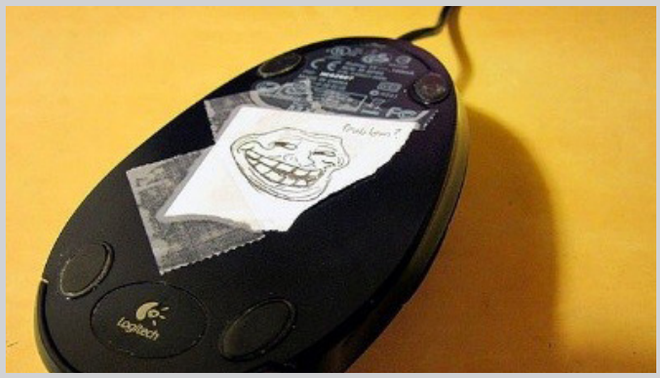

ATATÜRK HAKKINDA BİLİNMEYENLER

Ulu Önderimiz Atatürk'ün bilinmeyen birçok yönü var. Gelin bunlara hep beraber göz atalım:

1) Atatürk'ün en büyük hayali Türk dili ve tarihini genişletmek için dünya turuna çıkmaktı.
2) Atamızın binlerce kitabı vardır. Ama bunlardan bir tanesi onu cephede bile yalnız bırakmadı. Reşat Nuri Güntekin'in ünlü "Çalıkuşu" romanı.
3) Atatürk'ün gömleklerinin hepsi beyazdı. Gömlekleri ilk yıllarda İsviçre'de dikildi, sonradan yerli malına da öncülük etmek için gömleklerini Beyoğlu'nda diktirmiştir.
4) Atamız, dili özenle kullanır ancak bazı kelimeleri Rumeli şivesi ile telaffuz ederdi.
5) Atatürk, evinde hatta misafirliğe gittiği evlerde bile yamuk duran eşyaları düzeltmeden edemezdi.
6) Ulu Önder, Kurban Bayramları'nda gittiği yurt gezilerinde kurban kesilirken arkasını döner ya da kesilmesini engellerdi.
7) Atamız, kumardan hiç haz etmez ancak bazen kuru fasulyesine poker oynardı.
8) Atatürk'ün sportmen bir kişiliği vardı. Her gün at biner, yüzer ve bilardo oynardı.
9) Atatürk'ün en başarılı dersi matematikti. Pozitif bilimlere hep ilgi duymuştur.
10) Atamız yağcılara çok kızardı. Bir akşam sofrasında ona gereksiz yere iltifat eden Abdülhak Hamid'e çok kızdı.

Mert GÜNGÖR 6A

İLGİNÇ ARKEOLOJİK KAZILAR

Terra Cotta Ordusu

Terra Cotta askerleri ve atları, 20. yüzyılın en büyük arkeolojik keşiflerinden biridir. Gerçek boyutlarda olan Terra Cotta askerleri ve atları, savaş formatında sıralanmış halde bulunmuşlardır. İşin en ilginç kısmı ise bu askerlerin hepsinin birbirinden farklı oluşudur. Bu keşif, müze olarak halka açılmıştır.

Rosetta Taşı

Üzerinde Demotik (Mısır'da halkın kullandığı dil), Hiyeroglif ve Antik Yunanca olmak üzere üç farklı dilde yazılmış aynı metin bulunan Rosetta Taşı, Mısır hiyerogliflerinin anlaşılmasında büyük rol üstlenmiştir. İngiliz ordularının Mısır'da Fransa'yı yenmesi üzerine Rosetta Taşı İngilizlerin eline geçmiştir. 1802'den bu yana British Museum'da yer almaktadır. Müzede en çok ziyaretçi alan obje olarak bilinmektedir.

Lycurgus Kupası

Lycurgus Kupası, gizemi 1990'lara kadar çözülemeyen arkeolojik bir keşiftir. 1600 yıllık Roma kupasının renkli sırrı, hastalıklarda ya da güvenlik önlemlerinde şu anki teknolojiyi geliştirecek bilgilere sahiptir. British Museum'da bulunan kupa, ön taraftan aydınlatıldığında yeşil, arka taraftan aydınlatıldığında kırmızı görünmektedir.

Duru KOYUNCU 5B

DOĞANIN İLGİNÇ CANLILARI

Tersiyer

Bu küçük primatların göz bebekleri beyinlerinden daha büyüktür. Bu hayvanlar sıçrama ve tırmanma konusunda çok beceriklidirler. Bir ağaç dalına tutunduklarında onları daldan ayırmak gerçekten çok güçtür.

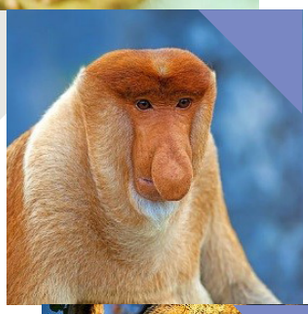

Proboscis Maymunu

Asya'nın yerli bir türü olan bu maymunlar genellikle Borneo'da yaşar. Sarkık burunlarını dişileri ve diğer maymunları etkilemek için kullanırlar.

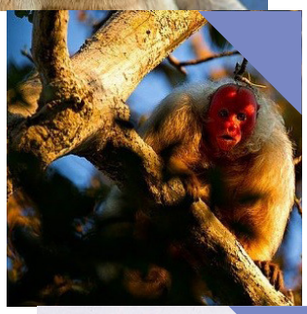

Kel Uakari

Kel Uakari maymunları için parlak kırmızı yüz, sağlıklı olmanın işaretidir ve bu hayvanlar eşlerini seçerken buna dikkat ederler. Genellikle Brezilya ve Peru'da suya yakın yerlerde yaşarlar.

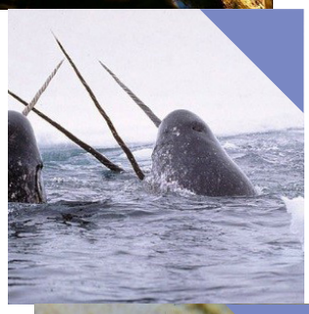

Deniz Gergedanı

Denizin tek boynuzlu atları olarak bilinirler. Boynuzlarının içinde muhtemelen çevreyi daha iyi algılamalarına yarayan sinirler bulunmaktadır.

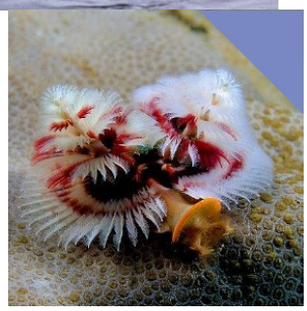

Yılbaşı ağacı solucanı

Bu hayvanlar dünya üzerindeki tropikal resiflerde yaşarlar. Bu solucanlar yaklaşık 3-4 cm uzunluğundadır.

Duru KOYUNCU / Su DEMİRAĞ 5B

Dünyadaki En Tuhaf Yerler

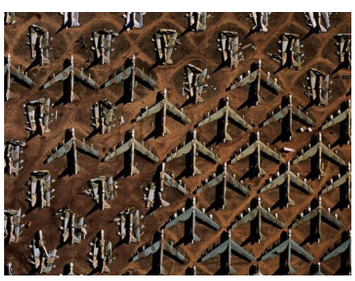

Uçak mezarlığı
Arizona – ABD

Uçaklar ölünce nereye gider? Arizona'da çölün ortasındaki bu ıssız mekâna tabii ki. ABD hava kuvvetlerinde görevini tamamlayan bu B-52 bombardıman uçakları (Yaklaşık 5000 adet var.) güneşin altında öylece yatıyor.

Cehennem Kapısı
Türkmenistan

Mekân 70'li yıllarda insan eliyle yaratılmış. Çukurun içinden sızan fazla doğalgazın Sovyet mühendisler tarafından birkaç hafta içinde kontrol altına alınacağı düşünülmüş ama hala orada -yaklaşık 40 yıldır- içi kaynayan çamurla dolu 70 metre genişliğinde dev bir çukur var.

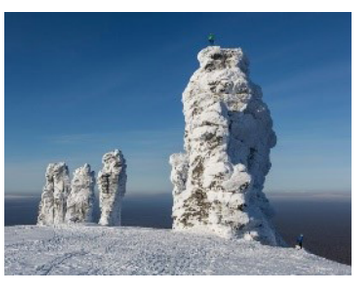

Yedi Devler Kayalıkları
Sibirya – Rusya

Efsaneye göre Kuzey Urallar'da, Sibirya'nın ortasında yer alan kayalıklar, kaçarken donan gerçek dev askerlermiş.
Dünyada fazla tanınmasa da Rusya'da çok ünlü olan bu kayalıkların yüksekliği 30 - 40 metre arasında değişiyor.

Deniz AKAL 6C

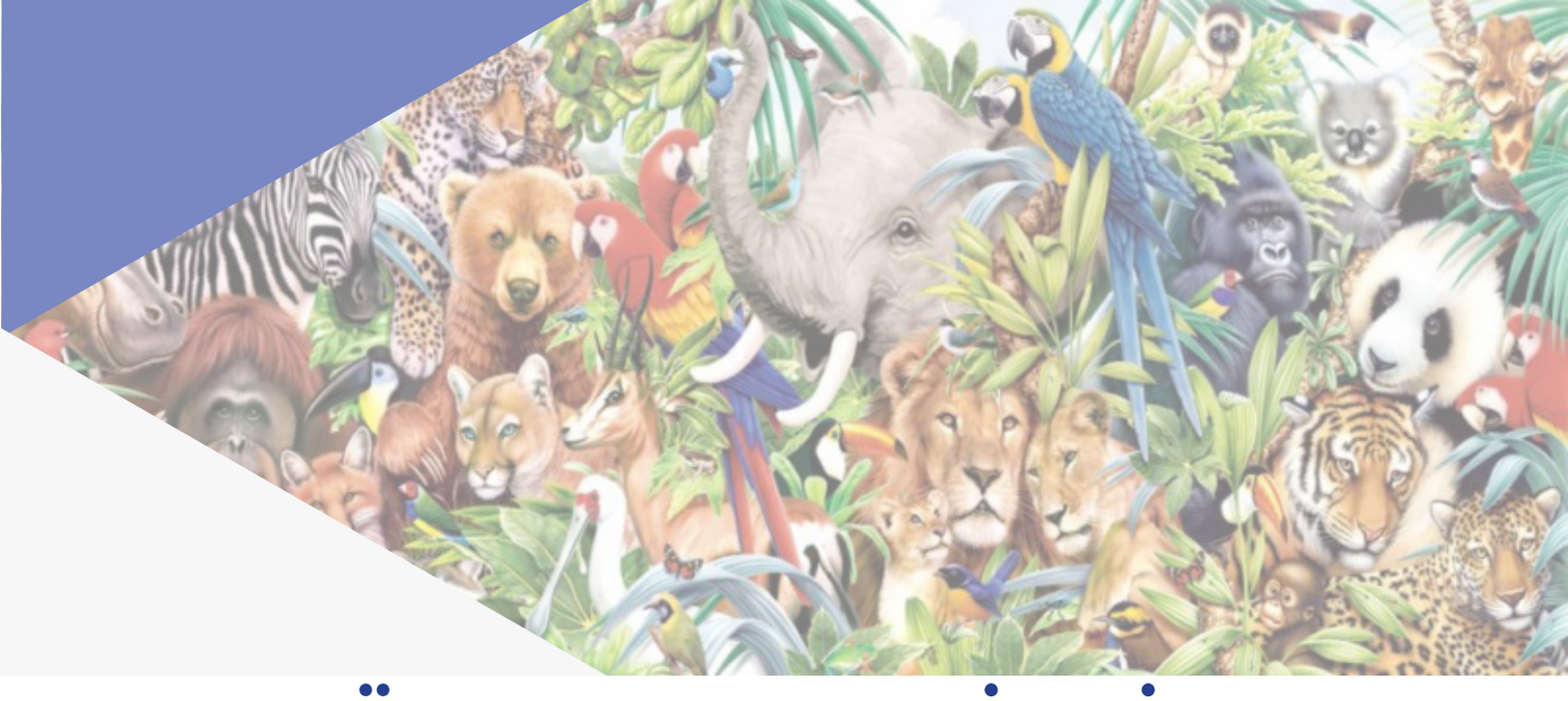

DÜNYANIN EN İLGİNÇ 4 HAYVANI

Pabuç Gagalı:

Pabuç Gagalı, adından da anlaşabileceği gibi kocaman bir gagası vardır.Bu kuşun türü Doğu Afrika'da bulunuyor. Pabuç Gagalı 110 cm. ile 152 cm. arasında olabiliyor.

Panda Karınca:

Panda karıncalar istenmeyen canlılardır. Ancak çok sevimli bir türdür. Fakat bu kadar şeker olmasına rağmen çok iyi ısırır.

İğneli Kirpi:

Sevimli bir yüzü olup canlı renkleri vardır. Dünya üzerinde dikenleri ile anlaşan tek memeli. Bu ona çeşitli avantajlar sağlıyor.

Saiga Antilopu:

Soyu ciddi anlamda tehlikede olan bu antilop cinsi, ilk bakışta göremeyeceğiniz burun deliklerine sahip. Çin'de ve Moğolistan'da görülür.

Mert GÜNGÖR / Yiğit EKMEKÇİ 6A

DÜNYANIN EN ZEKİ 2 ÇOCUĞU

Jacob L. Barnett – 15 yaşında

Jacob Barnett'in hayatında alfabeyi öğrenemediği bir zaman vardı. Annesi Barnett'in öğrenme zorluğu nedeniyle otistik olduğunu düşünüyordu. Uzmanlar da bunun doğru olabileceğini düşünüyorlardı ancak emin değillerdi.

İlerleyen zamanda Barnett 11 yaşındayken dünyada önde gelen fizik okullarından birine "Teorik Fizik Çevre Enstitüsü"ne lisans kaydını yaptırmıştı. 15 yaşındayken de yüksek lisans çalışmalarına başladı. Bu durum çevrelerce inanılmaz bir başarı olarak görülmekte ve Barnett'ın bu yıl Fizik masterını tamamlaması bekleniyor.

Colin J. Carlson – 17 yaşında

Carlson şu anda Kaliforniya Üniversitesinde ekoloji eğitimi alıyor. Onun araştırması ekosistemleri korumak ve toplumsal ihtiyaçları karşılamak için ne pahasına olursa olsun her şeyi yapmak. 15 yaşındayken 2012 yılında önce doktora, 2013 yılında yüksek lisans ve iki lisans derecesi daha aldı.

Deniz AKAL 6C

EN İLGİNÇ YAPILAR

CENTRE GEORGES POMPİDOU (FRANSA,PARİS)

Adını eski Fransız başkanından almıştır ve 1977 yılında açılmıştır. Bizce dışardan metro gibi görünmesine rağmen aslında bir sanat merkezidir. Mimarları Richard Rogers ve Renzo Piano'dur.

SEPET BİNA (ABD,OHİO)

Dünya'nın en ünlü sepet üreticisi Longberger'in yaptığı merkez binası bütün dünyayı şaşırttı. Longberger en başta şaka olduğunu düşünmüştü. Biz de en başta gerçek olmadığını düşünmüştük.

TAŞ EV (PORTEKİZ,GUİMARAES)

Portekiz'in Guimaraes şehrinde bulunan bu taştan evin içinde yaşanabiliyor. Bu ev bir kişinin kendisi için yaptırdığı bir evdir. Biz bu evi grupça çok beğendik ama içinde yaşamak istemezdik.

KÜBİK BİNALAR (HOLLANDA,ROTTERDAM)

Rotterdam'da bulunan ve 45 derecelik açıyla duran ve orman hissi vermeye çalışan evlerdir. Biz bütün arkadaşlarımıza bu evleri gösterdik ve herkes bu evleri çok beğendiğini söyledi.

Deniz AKAL / Kuzey ANDAÇ 6C

Gelişen Teknoloji

Merdiven Yanındaki Kaydırak:

Merdivenleri inmek yerine kaydıraktan inmeyi tercih etmez miydiniz? Bu buluş sayesinde bu mümkün. Artık merdivenler sadece yukarı çıkmak için.

Güneş Enerjisiyle Telefon Şarj Etme:

Bu cihazı güneş alan bir cama yerleştiriyoruz ve aşağıdaki bölüme telefonun şarj aletini takıyoruz ve telefon şarj oluyor. Telefonu normal yollardan şarj etmek yerine yenilenebilir kaynakları kullanmak kesinlikle daha kolay ve pratik.

Kapüşonlu çanta:

Diyelim ki yürüyerek okula gidiyorsunuz, yağmur başladı ve montunuzun kapüşonu yok. Bu çanta imdadınıza yetişecek.

Duru KOYUNCU / Su DEMİRAĞ 5 B

İYİ DÜŞÜNÜN:

İYİ DÜŞÜNÜN

Bu yılınızı iyi geçirdiniz mi?
Sağlıklı olduğunuz için sevindiniz mi?
Bu yıl hiç gün ışığı ile uyandınız mı?
Kaç kez güneşin doğuşunu izlediniz?
Bir neden yokken kaç kişiye hediye aldınız?
Kaç sabah yolda bir kediyi okşadınız?
Kaç kez gözlerinizden yaş gelinceye kadar güldünüz?
Çimenlerinize uzandığınız oldu mu?
Çocukluğunuzdan kalan bir şarkıyı söylediniz mi hiç?
Hiç suda taş kaydırdınız mı bu yıl?
Kaç kez kuşlara yem attınız?
Bir çiçeği dalındayken kokladınız mı?
Aslında mutlu olduğunuzu kaç kez fark ettiniz bu yıl?
İyi bir yılın, bunlar gibi birçok "küçük şeye"
Bağlı olduğunu hiç düşündünüz mü?
Yayılın çimenlerin üzerine… Acele edin…
Çünkü er veya geç çimenler yayılacak üzerinize.

Can DÜNDAR

Can Dündar'ın "İyi Düşünün" şiirini okuduktan sonra "Bu yıl bunların kaçını yapıp hayatıma ne derece mutluluk kattım?" diye düşünme fırsatım oldu ve bunların çoğunu daha yapmadığımı fark ettim. Hayatı kaçırdığımı, tek bir şeye bağlı kalıp beni mutlu edebilecek şeylerden nasıl da uzaklaştığımı anlamış oldum. Bilgisayarımın başına sabah sekizde oturup annem bana "Kalk artık onun başından!" diyene kadar ekran başında nasıl da kilitli kaldığımı gördüm. O uyarıyı alana dek bilgisayarımın başından kalkmadığımı hatta bazen bu uyarılara ne kadar kızdığımı düşündüm. Böyle bağımlı bir hayat yerine şairin bize yönelttiği "Kaçını yaptınız?" sorusunu yönelttiği şeylerden birkaç tanesini yapmış olsaydım yılım daha da mutlu geçebilirdi. Ayağa kalkıp en azından birkaç yer gezmek isteğiyle yola koyulsam hafızama daha çok mutlu anlar katar, daha farklı bir insan olurdum. Doğayla daha iç içe olsam şairin dediği gibi çimenlere uzansam, kuşlara yem atsam, bir çiçeği dalındayken koklasam belki yaşamın ne büyük bir mucize olduğunu daha iyi anlardım. O yüzden bu yıl benim için çok da iyi geçti denemez. Elbette aralarından birkaçını yapmışımdır ama keşke daha çok ve daha sık yapsaymışım. Bir diğer ve son konu ise mutlu olmak için en önemli şeyin aile ile vakit geçirmek olduğu ki benim onu da bu sene çok yaptığım söylenemez.

Sonuçta Can Dündar bu şiiri ile hayatımızda bir farkındalık yaratıyor ve anı yakalamaktan uzaklaşan insanları eleştiriyor aslında. Bir şeye bağlı kalıp onun hayatımızı esir almasına izin vermeden hayatın her anını doya doya yaşayarak geçirelim günlerimizi.

Oğuz DÜNDAR 8A

Uçmak için
kuş olmak gerekmiyor,
Küçük sevinçler olsun yeter...

Cemal Süreya

İYİ DÜŞÜNÜN:

İnsanoğlu, dünyada bir medeniyet kurmaya başladığından beri her erdemi ve bilgisi gelişmiştir; elindekilerle yetinmek dışında. Biz insanlar mutlu olmak için her zaman yeni ve farklı şeyler ararız. Bizi bir kere mutlu eden ikinci kere mutlu etmez. Hayatın mutlu edici ve eğlendirici anlarında mutlaka bizi mutsuz eden, rahatımızı bozan bir şey çıkar. Evren, bizi mutlu eden küçük şeylerle doludur. Bir bebeğin gülüşü, kuşların ötüşü; çiçeklerin, kırların, denizin kokusu… Biz, materyalist bakış açımız ve o hiç bitmeyen işlerimizle bunların hepsini kaçırırız. Hayatımızı bizi mutsuz eden her şeyi kafamıza sokarak geçiririz, hâlbuki eğer durup bir çevremize baksak ve bizi mutlu edecek her şeye şükredebilsek bütün dertlerimizi unutur ve yaşam sevgisiyle doları. Hayatta her şeyi kötü olaylar kadar düşünseydik belki de şu anki halimizden daha mutlu olurduk. Eğer değerini bilseydik o çiçeklerin, kuşların, denizin sürekli uzaklaşmazdık oralardan gökyüzüne uzanan metal binalarla. Ve eğer bilseydik her küçük şeyin daha iyi ve daha güzel şeylere yol açtığını… İşte o zaman bizi kimse tutamazdı, çünkü gerçek mutluluğa ulaşmış olurduk.

DURU OKAY 8A

Can Dündar'ın "İyi Düşünün" şiirinden alabildiğim en güzel mesaj hayatın ve anın tadını çıkarmaya ne kadar erken başlarsak, tadını o kadar çok alacak olmamız.Hayatın tadını çıkarmak dediğimizde aklımıza ilk gelen düşünce "mutlu olduğumuz şeyi yapmak" tır. Aslında mutluluğun kapıları bize her zaman açıktır ama biz kendimizi hayatın zorluklarına o kadar alıştırmışız ki ufacık bir mola bile gözümüzde çok büyüyen bir sorun olabiliyor. Peki, ama neden kendimize bir şans verip minik bir tatili, aileyle birlikte kurulan sofra yemeklerini ya da arkadaşlarınla birlikte doya doya harcayabileceğin günlerin düşüncesini gözden geçirmeyelim.
Bence artık daha fazla düşünmeden patronundan ufak kaçamaklar için izinlerini almaya başla, zaten sonrasında hayatın tadına o kadar âşık olacaksın ki seni kimse tutamayacak. Benim mesajım bence gayet açık: "Hayat kısa bence artık gerçekten yaşamanın zamanı geldi hatta biraz daha beklersen artık trenin kalkacak".

Zeynep İNANÇ 8A

Hayatta başarılı ve mutlu olmak için en küçük bir mutluluğu bile kaçırmamalı, vaktin değerini bilmeliyiz. Sanırım bu şiirin içinde geçen soruların neredeyse yarısını yapabilmişimdir. Ama yapmamak büyük bir hata çünkü bunların hepsi bizi mutluluğa götürür. Şiiri okuyunca yaşamı doya doya yaşayan çok nadir insan olduğunu da gördüm. Ama zaman su gibi gelip geçiyor, ne zaman ne olacağı hiç belli değil. Bu yüzden bunları kısa bir süre içinde yapabilmeliyiz. Ne demiş Can Dündar; "Yayılın çimenlerin üzerine... Acele edin... Çünkü er ve geç çimenler yayılacak üzerinize." Küçücük şeyler bizi bu kadar sevindirir, mutlu ederse neden yapmayız hiç anlamam, sorarım kendi kendime. Bu şiir ne güzel öğretmiş bize bu kısa hayatı, küçücük bir zamanı en güzel şekilde değerlendirip mutlu olmayı...

Yağmur EKTAŞ 8A

Mutluluk dünyanın en tatlı detaylarında gizlidir. Karamsar ve son derece depresif, yağmurlu bir gündeki detaylar o günü daha tatlı yapar. Mesela yağmurda koşmak ya da yağmurdan kalan su birikintilerine zıplamak, doyasıya ıslanmak… Mutsuzluğun en büyük örneği bu detaylara dikkat etmeyen aynı zamanda şükretmeyen insandır. Hayatınızın ne kadar kıymetli olduğunu sizden daha kötü durumda olanları görmeden öncede bilmelisiniz. Nefes aldığınız için, hayatın küçük detaylarına mutlu olabilecek bir gülümsemeniz olduğu için hayata teşekkür etmelisiniz. Çoğu zaman söylediğiniz o basit cümle bile birçok insanın hayatının detaylarından fazlasına dokunur, "Bu gün hava çok güzel!" İşte bu cümle sayesinde sokaktaki insanlar üşümemiş, insanlar işlerine rahat gitmiş, kediler kovuldukları evlere tekrar tekrar sığınmamış, köpekler sırılsıklam, çırılçıplak sokaklarda kalmamış, insanlar dışarı çıktığından esnafların işleri güzel gitmiş oldu. Bakınız nelere sevinmişsiniz. Bir sarhoş adam sokakta yürürken başı döndüğünden bir yetim çocuğun başına tutunmuş. Çocuk da onu sevdi diye çok mutlu olmuş. Aslında mutlu olmak bu kadar basit ve en tatlı detaylarda gizli.

Öykü GÜVEN 8A

İYİ DÜŞÜNÜN:

"İyi Düşünün" şiirinde insanların mutsuz olması eleştiriliyor. Yazarın görüşüne katılıyorum. İnsanlar ömürlerini mutsuz ve asık suratlı geçiriyorlar. Bunun nedenlerinden bazıları küçük şeylerden mutlu olmamaları ve ülkelerdeki yaşam koşullarıdır. İnsanlar etraflarındaki şeylerden mutlu olmalı. Çiçeklerin açtığı, martıların uçuştuğu bir günde sevdiklerini alıp gezmeli, dolaşmalı. Böylece daha kaliteli bir yaşam sürer. Hayatın tadına varır ve hayatı boş geçirmez. Kötü yaşam koşulları eğlencemizi kısıtlar. Mutsuz eder. Buna karşı bazı devletler düzenlemeler yapmıştır. Japonya'da öğrenciler 10 yaşına kadar sınav olmaz. Sınava çalışmak yerine oyunlar oynar ve çocukluğunu dolu dolu geçirir. İsveç'te okullar erken saatte biter ve genellikle kitap okuma ödevi olur. Bu, öğrencilerin sosyal aktivitelere katılmalarını ve daha mutlu bireyler olmalarını sağlar.

Kemal AŞIK 8B

Mutlu olmak için büyük evlere, son model arabalara, özel tasarım kıyafetlere ihtiyacımız yok. Tek ihtiyacımız olan şey cömert, kibar, sabırlı ve sevgiyi iliklerinize kadar hissettirebilecek bir kalp. Mutlu olmak için hayatınıza doğru kişiler sokun, çevrenizde iyi insanlar ve sevgiyi daima hissettiren cömert kalpler olsun. Evet, biliyorum okulda biraz zor olabiliyor. Yanınızda oturan dedikodu manyağı "Selin"e ya da serviste her gün en az iki saat çenesini çekmek zorunda olduğunuz "Azra"lara yardımım dokunamayabilir. Mutlu olmak için nelere sahip olduğunuzu hatırlayın: bir ev, bir aile, sağlık, eğitim. Bu saydıklarımdan birisine bile sahip olamayanlar var. Bunun farkına varın.

Hande KÖSEOĞLU 8A

İYİ DÜŞÜNÜN:

Yaşam, doğumla ölüm arasındaki zaman. Peki, bu yaşamınızda kaç defa mutlu oldunuz? Tahminen elinizle sayabileceğiniz kadar. Mutlu olmak bu kadar kolayken neden bu kadar az mutlu oluyoruz? Biliyor musunuz? Ben size nedenini söyleyeyim. Çoğu insan mutlu olmak için büyük sebepler arıyor. Hâlbuki gözümüzün önündeki küçük şeyleri fark etmiyoruz. Fark etsek hayat bizim için daha güzel olmaz mı? Sabah güler yüzle uyanıyorsunuz, güneş ışınları odanıza sızıyor, dışarıda yağmur sonrası toprak kokusu… Bunlar size huzurlu gelmez mi, böyle olsun istersiniz. Sonra bir de kendi hayatınıza bakarsınız. Her gün işe git gel. Aslında bunlar sizin gözünüzün önünde. Her gün yakınıp sızlanmak yerine bunlara dikkatinizi verebilirsiniz. Veremiyorsanız size Can Dündar'ın "İyi Düşünün" şiirini tavsiye ederim. Can Dündar'ın "İyi Düşünün" şiiri hayatı dolu dolu yaşamayı anlatıyor. Yaşamınızda fark edemediğiniz küçük mutlulukları fark etmenizi sağlıyor. Zaten başları okurken size bu hissi veriyor. Bu ayrıntılara hiç dikkat etmediğinizi anlıyorsunuz. Pişman oluyorsunuz. Bu ayrıntıları, bu mutlulukları elinizle geri ittiğiniz için üzülüyorsunuz. İşte Can Dündar'ın şiiri size bunu fark ettiriyor. Ki bu şiirin konusunu hissettirebilen şairler de az var. Size bu şiiri okumanızı tavsiye ediyorum. Eğer mutlu olmak istiyorsanız. İşte mutlu olmak bu kadar kolay bir şey. Siz de bunu anladınız sanıyorum. Böyle kolay mutlu olmak, insanların duygularıyla oynayıp onları üzerek mutlu olmaktan daha iyi. Sonuçta sonsuza kadar bu dünyada kalmayacaksınız. Can Dündar'ın şirinde de dediği gibi "Çünkü er veya geç çimenler yayılacak üzerimize."

Tuana KAMA 8A

Can Dündar'ın "İYİ DÜŞÜNÜN" adlı şiiri gerçekten çok etkiledi beni. Teması yaşama sevinci olan bu şiir, benim kendi yaşamımı sorgulamamı sağladı. Gerçekten mutlu olduğumu ne kadar fark ettiğimi sordum kendime. Şiir, en kısa zamanda küçük şeylerden mutlu olmayı başarmamız gerektiğinden; ömrümüzün çok uzun olmadığından bahsediyor. Buna ben de gönülden katılıyorum. Yaşadıklarımı düşününce, Can Dündar'ın şiirinde verdiği örnekleri yaptığımı fark ettim. Bu beni mutlu etti. Küçük şeylerden mutlu olabilmek bizi hayattan zevk almaya sürükleyecek. Çünkü insan mutluyken çevresindeki güzellikleri daha net görebiliyor. Mutlu kişi, her yeni sabaha sağlıklı uyandığını, güneşin o gün de parladığını, yaşayacak bir evi olduğu gibi pek çok kişinin dikkatini çekmeyen detayları görebiliyor. Bunlar mutlu insanların yüzüne günün ilk tebessümünü yerleştiren küçük şeyler.
Herkesin bu gibi küçük şeylerden mutlu olabilmesi dileğiyle…

Lara ÇINAR 8B

İYİ DÜŞÜNÜN:

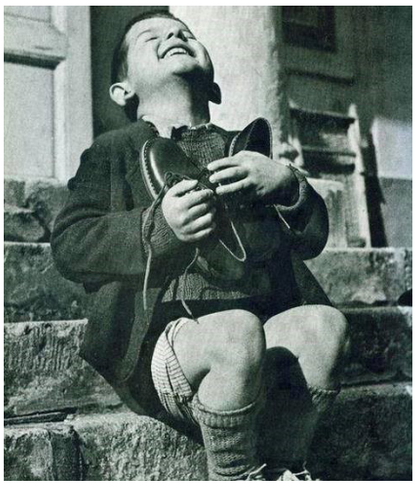

Yeni yıl, yeni başlangıçlar, yeni sözler, yeni kişiler, yeni dostluklar… Yeni yıl beraberinde bize çok şey getirir. Sadece takvimin değişmesi, bu dünyadaki çoğu insana neler ifade eder? Oysa sadece sayılar değişmiyor mu? Biz sadece sayfaları dolduruyoruz: iyi kötü. Herkes kendi hayatının yazarıdır. Bizi biz yapanın seçimlerimizin olduğunu söyler Albus Dumbledor, öyleyse seçimlerimiz kitabımızdaki kalıcı harflerdir, kitabın konusudur. Bu kitabı doldurmak kolay ama bunlar boş şeyler olmamalı. Manevi olarak dolu, eğlenceli, anlamlı olmalıdır. Sonuçta harfler kelimeleri, kelimeler cümleleri oluşturur. Yani küçük adımlarla başlar büyük olaylar. Yaptığınız hediyeyi arkadaşınıza vermek mesela, çok büyük bir olay değil ama o an arkadaşınıza hissettirdiğiniz duygu, o anı özel yapar. Anı olur, kitaba yazılır. Can Dündar'ın "İYİ DÜŞÜNÜN" adlı şiirinde anlatmaya çalıştığı gibi en küçük şeyler büyük şeyler oluşturur. Belki tatlı yemek, rüzgâr dinlemek, daha birçok şey… Şiirin sonlarına doğru diyor: "Çimenlere yayılın, acele edin. Çimenler yayılacak üstünüze." İnsan ölümü bekleyerek geçiremez zamanını, o gelene kadar, yapmalıyız istediklerimizi, hayatımızı yaşamaya çalışmalıyız. Kitabımızı üstünkörü yazmamalı, içten ve gerçek olmalıyız. Bu hayata bir kez geliyoruz, tekrar yaşama gibi bir şansımız olmayacak. Tercihlerimizi bizi mutlu edecek, pişman olmayacağımız şekilde yapmalıyız. İnsanları mutlu ederek mutluluğumuza mutluluk katmalıyız. Sonra insan, küçük şeylerden mutlu olmayı da bilmeli… Yeni yıkadığınız tişörtü koklayıp mutlu olabilmek, sımsıcak bir gülüşe karışmak ya da yeni tomurcuklanmış bir çiçeğe bakmak… Hayatın içindeki güzellikler keşfedilmeyi bekliyor aslında. İnsan hayat koşturmasında yaşama isteğini kaybetmemeli hiç. Hedeflerimize ulaştığımız o an geldiğinde "keşke" dememeliyiz. Arkamıza bakmadan, dopdolu verimli bir şekilde kitabı doldurmalıyız. Bir yılımız daha harcamadan boşuna 2017 'yi daha iyi, daha mutlu, daha sağlıklı yaşamalıyız. Hayata olan bağlılığımızı hiç koparmayalım. İyi düşünüp, "Bu yılı daha iyi nasıl yapabilirim?" sorusunu kendimize sormalıyız. Ama acele etmeliyiz, zaman geçiyor. Tik, tak…

Sezi HASİN 8B

Sizin için iyi olan bir tatil düşünün. Nasıl bir tatildi? Bence bir tatilin iyi olması için orada ağaçlar, kumsal ve deniz olmalı. Denizde balıklar, kumsalda rengârenk taşlar olmalı. Ağaçta cıvıldayıp kulaklarımı şenlendiren kuşlar olmalı. Şimdi de sizden iyi bir gününüzü düşünmenizi istiyorum. Bence bir günün benim için iyi olması için o gün boyu bol bol gülüp eğlenmem lazım. Arkadaşlarımla birlikte olmam lazım. Bir günün, bir tatilin veya herhangi bir şeyin iyi olması böyle küçük şeylere bağlıdır. Bir gün içinde yaşadığımız tüm mutluluklar birleşerek o günü, iyi bir gün yaparlar. O yüzden bizi üzen küçük şeylere takılmadan ve mutlu olarak hayatımızı sürdürürsek iyi bir ay, iyi bir yıl, hatta iyi bir hayat bile sürdürebilirsiniz.

Emre EYÜPOĞLU 8B

AKINCILAR KIZ YURDU

Hayatınız tek bir cümle ile değişseydi ne hissederdiniz? Üzüntü, şaşkınlık, umutsuzluk belki de yalnızlık… Sanırım ben şu anda hepsini yaşıyordum. Tüm hayatımın geçtiği evden, ailemden koparılacağımı öğrendiğimde -evet tam olarak 15 yıldır yaşadığım kızlar yurdu yıkılıyordu- işte böyle karmaşık hisler içindeydim. Ne yapacağımızı bilmiyorduk, öylece bitik bir şekilde duruyorduk ayakta. Aramızda ilk konuşabilen en kırılganımız Gül'dü. "Ee, ne yapacağız peki şimdi?" demişti dokunsan hüngür hüngür ağlayacak haliyle. Yandan tanıdık bir ses "Bilmiyorum." demişti. Kafamı çevirmek için baktığımda sert duruşundan hiçbir şekilde taviz vermeyen Feride'nin bile ağlamak üzere olduğunu gördüm. Kızarmış gözleriyle konuşmakta zorlanan Sevcan "Bi..bizi ayırmazlar di..dimi?" diyordu hepimizin yüzüne bakarak. Sanki yanıtı bizdeymiş gibi. Çaresiz…

"Lale?.."

Adımı duyduktan sonra olaya müdahale etmem gerektiğini anladım ama o kadar zor geliyordu ki… "Ailem" dediğim insanlardan ayrılacağımı öğrendiğimden beri tek kelime dahi etmek istemiyordum. Adımı Sevcan'a baktım ve zar zor: "Onlar bizim yurtlarımızı ayırır mı bilmiyorum ama bizi ölüm bile ayıramaz!" Sesim hafif çatallı ve sinirli çıkmıştı. Bu demek oluyordu ki ağlamama çok az kalmıştı. Ağlamamam lazımdı, şimdi ağlama zamanı değil, dimdik ayakta durma zamanıydı benim için, dostlarım bu haldeyken onlara yardım etmeliydim. Ben bunları düşünürken arkadan bir ses "Kızlar!" diye bağırdı. Arkama baktığımda Peri'yi gördüm. O aramızda en yeni olandı. Ailesini bir yıl önce kaybetmişti. Herkese kırgın ve öfkeli tavrı aramızdaki sevgi yumağının içinde yumşayıp gitmişti. Kalkanlarını kaldırmış, bize daha yeni yeni alışmışken bu zamansız kopuşun onu çok etkileyeceğini biliyordum. ''Nergis Hanım'a sordum." dedi. 'Nergis Hanım yurt müdürüydü. "Nedenmiş?" diye sordu Gül çatallaşmış sesiyle. "Eskimiş" "Ne?" Bunu Feride ve ben söylemiştim. "Eskimiş" kelimesinin pek açıklayıcı olduğu söylenemezdi.

"Ne eskimiş olacak Lale! Yurt eskimiş, yurt…" "Bu sabah müfettiş geldiğinde geçen gün Ayşegül'ün başına gelen olayı duymuş ve sonra da olanlar olmuş." Söylemem gerekiyor ki Ayşegül gibi farelerden aşırı derecede korkan bir kızın böyle bir olaydan sağ çıkması bile bir mucizeydi. Evet, geçen gün yurtta Ayşegül'ün yatağını fareler basmıştı ama bu demek değildi ki yurdumuz eskiydi sadece kırık dökük birkaç şey, -geçen hafta öğrendiğimiz- mutfaktaki fare deliği ve sıvaları yer yer dökülmüş birkaç kolon. Bu düşüncemi söylemeye karar verdim:

"Ama yurdumuz eski demek olmuyor ki!"

Oyuncağı alınmış, ağlamaklı bir çocuk gibi Peri derin bir nefes aldıktan sonra devam etti:

''Müfettiş bu olayı öğrendikten sonra yurdu daha iyi incelemeye karar vermiş ve birkaç tane daha kırık dökük bulunca…"sonlara doğru sesi kısılmıştı.

"Peki, biz ne olacağız?" Bunu diyen ağlaması durmuş Sevcan'dı.

"Bizi de tahminen boş yeri olan yurtlara alırlar." diye atladı Feride.

"Yani?" Gül'ün devam etmesine gerek kalmadan Sevcan cümleye devam etti:

"Ayrılacağız…" Sevcan bunu o kadar umutsuz bir şekilde söylemişti ki ben bile ayrılabileceğimizi düşündüm ama ayrılamazdık, çünkü biz bir aileydik. Konuşmaya başladım:

"Ne ayrılması ya? Biz bir aileyiz, ne olursa olsun pes etmemeliyiz. Kızlar sakın merak etmeyin bu yurdun yıkılmaması için elimden geleni yapacağım, size söz veriyorum! Benimle misiniz?" Kafama koyduğumu yapan biri olduğum için söylediklerim bir anlık sessizlikte kızların üzerinde etki bırakmış gibi görünse de söylediklerimin hepsi onları iyi hissettirmek içindi… Kim bilir belki de gerçekten de bir yolunu bulacaktık. Çok geçmeden dostlarımın ağzından aynı anda emin bir tavırla "SENİNLEYİZ!" kelimesi duyuldu.

Şu anda ne yaptığımızı bilmiyorduk. Peri'nin bir anda "Bence Nergis Hanımla konuşalım." demesiyle ben, Peri ve Feride Nergis Hanım'ın odasına doğru yola koyulmuştuk. Şimdi ise kapının önünde durmuş söyleyeceklerimizi düşünüyorduk.

"Bence hiç oyalanmadan konuya dalalım." diye bir fikir sundu Feride ama bir sorun vardı ki Feride ne zaman hemen konuya dalalım dese Nergis Hanım'ın odasından ceza alıp çıkıyorduk, bu yüzden:

AKINCILAR KIZ YURDU

"Olmaz, hatırlarsan en son böyle dediğimizde kadın bize tuvaletleri temizletmişti."dedim. Feride ise cevap olarak her zamanki gibi gözlerini devirdi ama haklıydım. Bir hemen konuya dalmak var, bir de Feride tarzı konuya dalmak var.

"Yeter iki saattir burada dikiliyoruz, ben artık dayanamıyorum; gireceğim, gerisini girince düşünürüz!" diyen Peri'ye mahcup bir ifadeyle baktım ama ne yapalım Nergis Hanım çok disiplinli bir kadındı, bu yüzden bu kadar panik olmuştuk. Feride, Peri'yi daha çok bekletmemeye karar verip "Tamam." dedi, ben de onay verince Peri kapıyı çaldı, içerden bir ses "Girin!" deyince kapıyı açıp yavaşça içeri girdik. Nergis Hanım kimin geldiğini görmek için kafasını çevirdiğinde pek de şaşırmamıştı, tahminen niye geldiğimizi anlamıştı ama yine de kibar tavrını hiç bozmadan:

"Kızlar?" biraz bekleyip devam etti:

"Bir sorun mu var?" Ben tam konuşmaya başlayacakken yanda duran Feride konuşmaya başladı, işte şimdi başlıyoruz…

"Evet, devasa bir sorunumuz var Nergis Hanım, lakin siz burada bu sorunla ilgilenmek yerine boş boş oturuyorsunuz!" Feride bunları dedikten sonra Nergis Hanım'ın kaşları çatıldı, bu demek oluyor ki Feride susmazsa bu konuşmanın cezası hepimize kesilecekti. Tam Feride'yi uyaracakken konuşmasına devam etti:

"Nergis Hanım farkındaysanız yurdumuz bir ay içinde yıkılıyor ve siz hâlâ 'Bu kız ne diyor?' derdindesiniz!" Nergis Hanım'ın çatılan kaşları biraz da olsa yumuşadı.

"Büyük ihtimalle bu konuşma bittikten sonra bize tuvaletleri temizlettireceksiniz, umurumda bile olmaz, yurdumuzu kurtarmak yüzünden aldığım ceza da o iğrenç kokan şeyleri temizlemek de!" dedikten sonra az da olsa Feride'nin siniri geçmişti.

"Tamam."

"Haklısınız." diyen Nergis Hanım'a bir süre şaşkınca baktık.

"Tabii ki haklıyız." diyen Feride'nin ayağına sert bir şekilde bastım, anında yüz ifadesi değişti ve bana "Ne var? Sanki yatağının yanındaki çekmecede sakladığın çikolataları söyledim!" der gibi baktı, göz devirdim.

"Kızlar?" diyen Nergis Hanım'a baktım, eğer şu anda Feride'yle konuşursa ne olacağını bildiği için Peri'ye ve bana sormuştu bu soruyu, anında konuşmaya başladım:

"Şimdi, Nergis Hanım, buraya neden geldiğimizi biliyorsunuz. Yurdun yıkılma kararını nasıl iptal edilmesini sağlarız?" Tam Nergis Hanım konuşacakken devam ettim:

"Siz söylemeden ben söyleyeyim. Biliyorum böyle bir olasılığın olması söz konusu bile değil ama…"derin bir nefes aldım ve konuşmaya devam ettim:

"Siz bizi neredeyse on iki yıldır tanıyorsunuz, bu on iki yıl içinde ne kadar da güzel bir aile olduğumuzu az çok gördünüz, onca yıldır her şeyi birlikte yaptık. Birimiz düştü mü biz de düştük, birimiz aç mı kaldı biz de aç kaldık, birimiz ceza mı aldı hepimiz ceza aldık, etle tırnak olduk. Yani, şimdi bu mükemmel aile ayrılmak zorunda kalınca hepimiz yalnız kalacağız…" Son dediklerimden sonra gözümden bir damla yaş düşmüştü, kimseye fark ettirmemeye çalışarak gözyaşını hemen sildim ve devam ettim. "Bakın Nergis Hanım siz de biliyorsunuz ki bizim bir annemiz veya babamız yok ama en azından onca yıldır birbirimize kenetlenerek bir aile olmayı başardık. Eğer siz şimdi bize 'Ayrılacaksınız!' derseniz biz… biteriz." Artık tamamen ağlıyordum, kızlara bakınca Peri'nin de benden bir farkı olmadığını, Feride'nin de gözlerinin dolduğunu, ağlamak için hazır olda beklediğini gördüm. Nergis Hanım derin bir nefes aldı:

"Aslında bir yol var." Nergis Hanım bunu dedikten sonra kızların ve benim gözlerimizin umutla parladığını hissettim. Biz öylece Nergis Hanım'a bakarken o devam etti:

"Peri'ye dediğim gibi yurt eskidiği için yıkılma kararı alındı ama şu da var ki eğer gerekli para bulunursa bu karar iptal edip yurdu yenileyecekler…" Durunca ona devam etmesini ister gibi baktık. "Sorun şu ki bir ay içinde yurdu yenileyecek parayı bulmamız imkânsız."

"Ne kadar?" diye soran Peri'ye baktım o ise konuşmaya devam etti:

"Yani yurdu yenilemek için bulmamız gereken para ne kadar?" Nergis Hanım'a baktık, bir süre söyleyip söylememe arasında kararsız

AKINCILAR KIZ YURDU

kalmış gibiydi, en sonunda derin bir nefes alıp:

"200.000." dedikten sonra gözlerimin fal taşı gibi olduğuna emindim, Peri'ye baktığımda şaşkın bir şekilde ağzı açık bakıyordu, Feride ise yine Ferideliğini ortaya koyup bir "Çüş!!!" demeyi unutmamıştı.

BİR HAFTA SONRA…

Nergis Hanım'ın yurdun yıkılmaması için gereken parayı bize söyledikten sonra biraz daha bu konu hakkında konuşup cezamızı da vermesi üzerinden tam olarak bir hafta geçmişti. Bu bir hafta içinde beşimiz de paranın bulunması için elimizden geleni yapmıştık, Gül, eskiden bazen hem eğlence hem de biraz para kazanmak için okuldan sonra gittiği bakıcılık işine artık haftanın her günü gitmeye başlamıştı. Zaten yaz tatilinde olduğumuz için o kadar da sorun olmuyordu. Sevcan, hayvanlara karşı aşırı ilgisinden dolayı günde en az iki buçuk saat köpek gezdirip para kazanıyordu. Açıkçası bir insan neden köpeğini gezdirmesi için birine para verir anlamıyordum, bu işi ilk duyduğumda da Sevcan'a bunu söylemiştim ama sonra bana iki buçuk saatte ne kadar para kazandığını söyleyince bu köpek gezdirme konusuna daha sıcak bakmaya başlamıştım. Peri ise ailesi ölmeden önce çok yakın oldukları bir aile dostlarının butiğinde çalışmaya başlamıştı. Feride ve bense bir pizzacı da çalışmaya başlamıştık fakat ne yaparsak yapalım topladığımız para daha 2.000 TL'ye bile ulaşamamıştı.

Peri'nin ciddi bir şekilde topladığımız paraları saydığını görünce düşündüğüm şeyleri bir kenara bırakıp ne kadar para topladığımızı sayan Peri'ye odaklandım.

"1.200, burada da 300 var desek 1.500." Bir haftada 1.500 lira toplamıştık, o kadar da kötü değildi… Tabii geriye kalan 198.500 lirayı iki hafta içinde bulabilirsek(!)

"Bu böyle olmayacak…" Oldukça sert bir tonda konuşan Feride'nin çatık kaşlarıyla ayağa kalkışını izledim.

"Feride nereye gidiyorsun?" Bunu hafiften paniklemiş bir şekilde söyleyen Gül'le birlikte hepimiz ayağa kalktık.

"Feride ne oluyor?" Bu sefer de benim sesim hafiften paniklemiş çıkmıştı. Feride'nin ani bir şekilde bize dönmesiyle hepimiz olduğumuz yerde kalakaldık.

"Ne mi yapıyorum? Biz burada dişimizi tırnağımıza takalım yetimhaneyi kurtarmak için onlarsa boş boş otursun!!" Haklıydı biz parayı bulmak için elimizden geleni ardımıza koyarken onlar kılını bile kıpırdatmıyordu.

"Haklısın kardeşim, hadi gidip bu konuya el koyalım." dememle -yemek saatti olduğu için- hepimiz mutfağa doğru ilerlemeye başladık.

"Affedersiniz!" Bunu diyen Sevcan'dı, yemekhanedeki koca kız topluluğuna sesini duyurmaya çalışıyordu ama başaramıyordu. Yine o kocaman kız topluğuna kendini fark ettirmek için daha gür ve sesli bir şekilde bağırdı:

"Bizi dinleyebilir misiniz!?" Maalesef Sevcan'ın küçük çocukları andıran ince sesi bu kocaman kız topluluğunun arasında kaybolup gitmişti. Feride Sevcan'a "Ben hallederim!" dermiş gibi baktı, Feride'nin bu bakışından sonra herkesin tüylerini ürpertecek bir ses duyuldu:

"Hey! Kız size iki saattir bağırıyor, sizinle bir şey konuşmak için… DİNLESENİZE!" Sonlara doğru aşırı sinirli çıkan sesinden sonra konuşmaya ben devam ettim: "Kızlar biliyorsunuz ki üç haftadan kısa bir sürede yurdumuz kapanacak ama yurdumuzu kurtarmak için hâlâ bir yol var. Eğer bir ay içinde 200.000 lira bulabilirsek yurdumuz yıkılmak yerine yenilenecek. Bi… biz bir haftadır parayı bulmak için elimizden geleni yapıyoruz ama beşimizin bir ay içinde 200.000 lirayı bulması imkansız." Cümlemi bitirdikten sonra Peri birden oldukça ciddi bir şekilde konuşmaya başladı: "Kısacası şunu demeye çalışıyoruz: Burası bizim evimiz olduğu kadar sizin de eviniz ama maalesef siz evinizden ayrılmamak için hiç bir şey yapmıyorsunuz." Peri'nin bunu demesiyle bütün topluğun yüzünde kendinden utandığını gösteren surat ifadeleri oluşmaya başladı. Bir anda arkadan duymayı hiç beklemediğim belki de ilk ve son kez duyacağım bir ses gelmişti. "ŞİMDİ SÖYLEYİN BAKALIM BİZİMLE YURDUMUZU KURTARMAYA VAR MISINIZ!?!?" Gül ilk defa bu kadar kendinden emin, güçlü ve bağırarak konuşuyordu. Dördümüz de Gül'e şaşkın bir şekilde bakarken arkadan bir anda herkesin büyük bir coşkuyla "VARIZ!!!" dediğini duyduk ve şu anda anladım ki biz bölünemezdik, ayrılsak da biz hep birlikte olacaktık, ruhen veya bedenen hiç fark etmezdi ama yine de sonuna kadar pes etmeyecektik.

Hafta sonuydu, beşimizin de çalışmadığı bu nadide saatlerden birinde birlikte yemek yemeye karar vermiştik. Hepimiz sırayla çalışırken

AKINCILAR KIZ YURDU

başımıza gelen olayları anlatıyorduk.

"Dün butiğe bir kadın girdi, kadın en aşağı 90 kilodur, birkaç elbiseye bakmaya başladı sonra bana, "Bu elbisenin 36 bedeni var mı?" diye sordu. Ben ilk başta şaşırdım sonra bir anda bir gülme geldi ama gülemiyorum da dedim ki "Ben en iyisi size birkaç beden büyüğünü getiriyim." Kadın sinirlendi: "Ne münasebet, ben bir kere tam 36 bedenim!" diyerek zorla 36 bedeni denedi ve elbise yırtıldı, kadın da parayı ödemek zorunda kaldı." Peri'nin anlattığı hikâyeye biz katıla katıla gülerken Peri hesabı istemişti. Herkes kendi payına düşen parayı ödedikten sonra küçük kafeden dışarı çıktık. Yolda birkaç konudan daha konuşarak ilerlemeye başladık. Sevcan'ın yolda yürürken piyango bileti alalım, belki bize çıkar ısrarlarından sonra piyango kartı almayı da unutmamıştık. Uzun zamandan sonra ilk defa bu kadar güzel bir gün geçirmiştik. Tüm dertlerini bir anlığına olsa da unutmuş olanların taşkın neşesiyle gülerken bir anda gözüme sanki zorlukla yürüyormuş gibi görünen ortalama 65-70 yaşları bir kadın çarptı. Kızlara:

"Kızlar, baksanıza yardıma ihtiyacı var gibi görünüyor." dedim. Gözlerimle yaşlı kadını gösterdiğimde onlar da benimle aynı fikirdeymiş gibi baktı.

" Hadi bakalım!" Yaşlı kadına sesimizi rahatça duyabileceği kadar yaklaştıktan sonra sordum:

"Hanımefendi, iyi misiniz?" Kadın bir anda sanki kafasına bıçak saplanmış gibi başını tutunca panikledim, sanki dünyadaki en zor şeyi yapıyormuş gibi "Ha..yı.."kelimesini bitiremeden düşmesiyle hepimiz aynı anda kadının yanına koştuk. "Hanımefendi iyi misiniz?" Bunu diyen Gül'dü. Kadından ses gelmeyince hepimizin ortaklaşa kullandığı telefonu cebimden çıkarıp ambulansı aradım. Allah'ım ne olur bu kadına bir şey olmasındı.

Ne ara ambulans geldi, nasıl hastaneye geldik, kaç saattir buradaydık hiçbir fikrim yoktu. Şu anda ise hastanede adının Gönül olduğunu öğrendiğimiz yaşlı kadınla konuşuyorduk. "Size ne kadar teşekkür etsem az, hayatımı kurtardınız." Gönül Hanım'ın bize minnetle bakan gözlerine gülümsedim." Teşekkür etmenize hiç gerek yok, kim olsa aynısını yapardı." dememle dışarıdan kapının tıklatılma sesi geldi, doktorun girdiğini görünce Gönül Hanım'ın gözleri merakla açıldı.

"Hastanın yakınları siz misiniz?" Doktorun bunu demesiyle Feride lafa daldı, "Hayır, sadece hanımefendiye yardım eden birkaç kişiyiz." Doktor, Feride'ye anlamamış gibi baktı ve ardından Gönül Hanım'a dönüp "Ailenizi aramamızı ister misiniz hanımefendi?" Kadının bir anda yüzü düştü, minnetle bakan gözleri bir anda hüzün bulutlarıyla buğulandı. Yutkundu. Gerçek acıların sözle ifade edilemeyişinin yarattığı derin boşlukta sallandık. Yanlış bir şey söylediğini anlayan doktor "Anlıyorum… O zaman size ne olduğunu anlatmaya başlayayım."dedi. Gözlerimi bembeyaz hastane odasında gezdirirken gözüm saatte takıldı. Saat 8.34'tü, eyvah Nergis Hanım bizi öldürecekti. "Kızlar artık gidelim, eğer biraz daha beklersek Nergis Hanım bizi öldürecek." dedim. Kızlara gözlerimle saatti gösterdikten sonra hepimiz ayaklandık, bunu gören Gönül Hanım çaresizliğin tüm solukluğuyla inceden "Nereye gidiyorsunuz?" dedi. İçimden birkaç parça eksilmiş gibi hissettim "Artık gidelim hem de saat epey geç oldu merak ederler.'' diyen Sevcan'a onaylar gibi baktık. "Haklısınız, sizin de başınıza iş açtım kusura bakmayın." "Olur mu hiç öyle şey!" derken kızlar da başını salladı. "Şey, ben sizin adlarınızı öğrenmedim?" Gönül Hanım bunu sorduktan sonra hepimiz sırayla cevap verdik. "Peki adresleriniz?" Bunu sorduğuna biraz şaşırmadım değil ama yine de yaşlı bir kadının hayatını kurtaran insanların adresini bilmesinde sorun olmayacağını düşündüm. Kızlarla aynı anda başımızı salladık ve yine aynı anda "Akıncılar Kız Yurdu" dedik. Kadının yüzünde şaşkınlığını gizlemeye çalışan insanlara özgü bir tebessüm… "O zaman görüşürüz Gönül Hanım." Gönül Hanım içten bir gülümsemeyle "Görüşürüz kızlar…" dedi. Kapıdan çıkarken Gönül Hanım'ın fısıltıyla karışık sesini duydum "Umarım…" Bu dediğine pek aldırış etmemeye çalışsam da aklımda kötü senaryolar üretilmeye başlamıştı bile… "Ne gündü be!'' Feride'nin bu dediğine kafa salladım. "Siz onu bunu bırakın da asıl olay yurda gidince başlayacak." Peri'nin bunu demesiyle hepimizin suratında korku dolu bir ifade oluştu, tedirgin bir şekilde "Ne diyelim, Allah sonumuzu hayır etsin!" Hepsi aynı anda, "Amin" dedi…

İki hafta sonra…

İki hafta, koskoca iki hafta gözümüzün önünde su gibi akıp gitmişti. Bugün topladığımız paraları sayacaktık ve şu anda içimden cılız bir ümitle "Belki bir şans, 200.000 lirayı toplamışızdır." diye geçiriyordum. İki gün sonra yurda müfettişler gelecek ve bütün hayatımızı değiş-

AKINCILAR KIZ YURDU

tirecek olan karar alınacaktı. Yurdun yıkılma ihtimalini düşündükçe uyuyamıyordum. "Lale, hadi Nergis Hanım paraları sayıyor." Hızlıca yerimden kalkıp Peri'nin yanına gittim. "Heyecanlı mısın?" Sorduğu soru üstüne "Evet!" Ben de ona "Korkuyor musun?" dedim. "Evet!" Oldukça seri adımlarla Nergis Hanım'ın paraları saydığı yere doğru gittik. Vardığımızda Nergis Hanım hâlâ paraları sayıyordu. Kızların yanına gidince onları pür dikkat izlerken gördük diğer herkes gibi. Nergis Hanım'a baktığımda ise onun da bizim gibi heyecanlı olduğunu gördüm, her ne kadar pek fark ettirmek istemese de bize fazlasıyla değer veriyordu. Biz öylece Nergis Hanım'ı izlerken onun gözlerindeki heyecan, umut yavaşça yok oldu.

Ne olmuştu? Gözlerimi yavaşça Nergis Hanım'ın ellerine çevirdiğimde elinde başka para kalmadığını gördüm. Nergis Hanım bitkin bir sesle "50.000" dedi. O anda ne olduysa oldu, şu anda yıkılma haberini öğrendiğimiz zamandan daha da kötüydük. Sevcan ve Gül yere çökmüş hüngür hüngür ağlıyor, Peri bütün parayı toplayamadığımızı öğrendikten sonra koşarak yatakhaneye gitmiş. Feride'nin de nerde olduğunu hiç birimiz bilmiyorduk. Bense gözümdeki yaşları durmaksızın akıtıyordum, fısıltıyla "Başaramadık…" dedim. Ben, Gül, ve Sevcan biraz daha orada gemi enkazı gibi durduk, ta ki Nergis Hanım'ın bitkin sesi kulaklarımızı doldurana kadar; "Kızlar sizi görmek isteyen bir hanımefendi var." Kafamı Nergis Hanım'ın gösterdiği yere çevirdiğimde tahminen 30'lu yaşlarında, oldukça şık giyinmiş bir kadını görmem bir oldu. Kadın bana yaklaşarak elini uzattı, "Şebnem Yıldız, Gönül Şaşmaz'ın avukatıyım." Gönül Hanım'ın avukatı mı? İyi de bu ne alaka ki şimdi? Kadının elini sıkıp "Lale Çavdarlı" dedim. "Memnun oldum, eğer müsaitseniz biraz konuşabilir miyiz?'' Kafamı "evet" dermiş gibi salladıktan sonra bahçedeki banklardan birine geçtik. "Şimdi beni sözümü kesmeden dinlemenizi istiyorum." Hafifçe başımı salladım. "Gönül Hanım dün gece vefat etti ve vasiyetinde bütün mirasının onun hayatını kurtaran kızlara kalmasını istediğini söyledi, yani size." N-nasıl yani Gönül Hanım ölmüş müydü! Bu miras işi de neydi? Peki, ya Gönül Hanım'ın ailesi falan yok mu, bize niye bıraktı ki?" Kadın sorduğum sorudan sonra konuşmaya devam etti, "Gönül Hanım'ın ailesi maalesef ki terör saldırısında hayatlarını kaybetti. Bir süredir sağlık sorunları yaşayan Gönül Hanım da sizin onun mirasını alabileceğinizi düşünmüş ve vasiyetinde mirasını sizin almanızı istediğini söylemiş ama henüz daha reşit olmadığınız için de siz 18 yaşına girene kadar banka ile ilgili bütün hesaplarınızı benim kontrol etmemi istedi." Bunları dedikten sonra bana bir zarf uzatıp açamamı söyledi." Bu zarfta mirasla ilgili ayrıntılı bilgiler var." Zarfı elime aldıktan sonra kadına sordum "Şey ayıp olmayacaksa ne kadar bir paradan bahsediyoruz?" "Bir milyon dolar." "Ne!? Bir milyon dolar mı? Yok artık! Bi-bir milyon dolar mı? Üzgünüm ama biz bunu kabul edemeyiz." "Bence etmelisiniz, yurdunuzun yıkılma haberini duydum ve bu sizin kurtulma şansınız olabilir gibi geliyor." Arkamda hüngür hüngür ağlayan arkadaşlarıma, yıkılmış okul müdireme ve eskilikten boyası yavaş yavaş akmaya başlayan evime baktım… Haklıydı, kabul etmeliydim. "Şey paranın bir kısmını hemen kullansak sorun olur mu?" Kadın gülümsedi. "Olmaz." Kadınla el sıkışıp tam kızların yanına gidip haber verecekken biri sırtıma atlayınca sendeledim, az kalsın yere kapaklanıyordum. "Lale kazanmışız!" Peri üstümden kalkarken bunu demişti, meraklı bir şekilde "Neyi?" dedim. Feride arkadan gür bir şekilde bağırarak "PİYONGOYU!" Nasıl yani bu bir şaka mıydı? Bir günde bu kadar olayın olması imkânsız gibi ama sanırım gerçekten bu sefer şans bizden yanaydı…

Melisa BÜYÜKYÜKSEL 7A

ÇANAKKALE GEÇİLMEZ

Her yıl 18 Mart'ta
Tüm şehitlerin anısına
Kaldırırız kan kırmızısını,
Alnımızdan akan terin akını.

Bin dokuz yüz on beşte,
Yine aynı toprak Türkiye'de
Çanakkale geçilmez, dediler
Canlarını siper edip
Etten duvar ördüler.

Kimi on beş kimi yirmi beş
Hepsinin yüreğinde aynı ateş
Onlar vatanın ufkunda bir güneş
Dünyada yok bizim askerimize eş.

Analar yavrularına kına yaktı,
Cephede dualar şaha kalktı.
Biliyorlardı,
Evlatları toprakaltı olacaktı.

Mart'ın on sekizinde
Yine aynı toprak Türkiye'de.
Bir kere ölür,
Bin kere doğarız, dediler.
Vatan için canlarını verdiler.

Yaz ÖZTÜRK 7B

VELİLERİMİZ YAZIYOR

ALIŞIYOR İNSAN

Alışıyor insan
Seher yeli ağaçların arasında ıslık çalarken
İçinde fırtınalar kopmasına.
Üç nefeslik ömrünün bir kum saati gibi dolmasına
Umut yapraklarının baharda bile solmasına
Alışıyor insan.
Mutlu sonların sadece masallarda olduğuna
Koyuyor bir tohum umudu giderken bezden yolluğuna
Uzaklarda bir gün onları ekmek adına
Hayatın tozlarını yutmaktan kurtulmak umuduyla
Yaşamaya alışıyor insan.
Aşk ve merhamet bucaksız semâda süzülürken
Hüznün yüreğini sarmasına
Sevgisini sömüren zalim kadere boyun eğmesine
Alışıyor insan.
Buğulu yaşların gözlerinden yalnız kalbine akmasına
Akan yaşların engin dalgalara dönüşerek yüreğindeki ıssız kıyıya vurmasına
Umutlarının kulağına fısıldanacak en uygun sözcüğün hoşça kal olmasına
Alışıyor insan.

EMRE KOLBAŞI
ESMA KOLBAŞI'NIN AĞABEYİ- IRMAK 2016 MEZUNU

ÜNLÜ TABLOLAR

MONA LISA

Leonardo Da Vinci, 1452-1519, İTALYA

1503 - 1506 yılları arasında yapılan bu ünlü tabloda, Mona Lisa'nın yüzündeki hem mutlu hem de hüzünlü ifadenin sırrı, bugün bile tam anlamıyla çözülebilmiş değildir.

Portrede oturur halde görünen Mona Lisa, Gherardini sfumoto tekniğiyle (Renk ve tonlar arasında yumuşak geçişleri sağlayan gölgeleme yöntemi) resmedilmiştir. Bu tekniği ilk kez Leonardo Da Vinci kullanmıştır.

THE KISS - Öpücük

Gustav Klimt, 1862 – 1918, AVUSTURYA

"Öpücük", anın ve mekânın dışında bir yerde birbirlerinden geçercesine öpüşen bir çiftin tasviridir. Tabloda, Klimt'in vazgeçemediği çizgiler ve dekoratif süslemeler dikkat çeker.

Kadın ve erkeğin dünyasındaki farklılığa dikkat çeken ressam, kadını çiçekler arasında tıpkı bir ilkbahar gibi resmederken erkeği daha sert çizgiler ve geometrik desenlerle yansıtır. Kadın ne kadar kırılgan ve yumuşaksa erkek o denli sert ve nettir.

THE SCREAM – Çığlık

Edvard Munch, 1863 – 1944, NORVEÇ

"Çığlık", korkan, umutsuz ve karamsar bir insanın yüzüne verdiği ifadedeki mükemmelliğiyle dikkat çeker.

"Doğanın Çığlığı" olarak da anılan eserde ressam, gün batımı esnasında tırabzanlara yaslanmış bir insanın, doğanın sesini duyduğu andaki ifadesini resmeder.

Su DEMİRAĞ 5B

"TWİTCH"İ TANITMA DERNEĞİ (TTD)

Twitch, canlı oyun yayıncılarının bir numaralı medyasıdır. Katılımcılar hem oyun oynayıp eğleniyorlar hem de para kazanıyorlar. Aslında parayı sponsorlardan ve izleyicilerin bağışlarından kazanıyorlar. Yapılan bağışlarla ilgili büyük miktarlardan söz ediliyor. Hatta bazı izleyicilerin bazı yayıncılara 25.000 dolar verdiğini duyuyoruz. (Hz.Yasuo adlı bir yayıncıya 25.000 dolar gerçekten de gelmiştir.) Twitch'in Youtube'un daha altında kalmasının nedeni, Youtube'da direkt reklamlardan para kazanabilirken Twitch'de sadece sponsorlardan ve izleyicilerden para kazanılabilmesidir. Youtube'da insanlar daha yapmacık davranabilirken Twitch'de insanlar daha gerçekçi davranıyorlar.

Çınar AKINOĞLU 6A
Ahmet AY 6A

Bilgisayarın Zararları

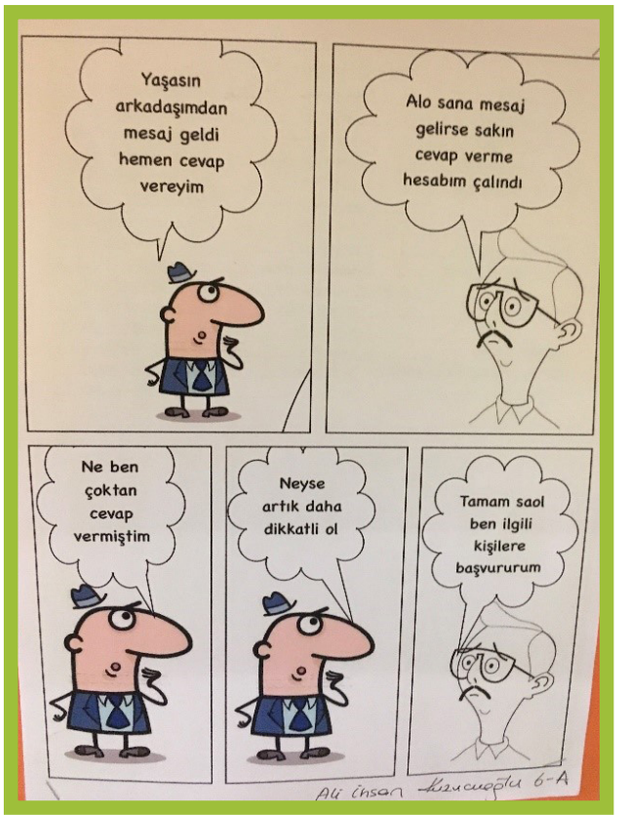

Çınar AKINOĞLU 6A
Deniz AKAL 6C

DENİZİN ALTINDAKİ GÜZELLİKLER

Diatomlar

Diatomlar küçük deniz canlılarıdır. Kendilerine opalden evler inşa ederler. Çözünmüş silikonu opale benzeyen silikaya çeviririler. 25.000'den fazla diatom türü vardır. Hiçbir diatomun kabuğu birbirine benzemez. Yaşamı devam ettirmek için diatomlara ihtiyacımız vardır. Diatomlar, yaptıkları fotosentez sayesinde bizim soluduğumuz oksijenin bir kısmını üretirler. Bu altın sarısı, kahverengi renkli minik canlılara; ışık, su, karbondioksit ve gerekli besinlerin olduğu her yerde rastlayabilirsiniz. Bunun yanında bütün diatomlar suda bulunmaz. Bazıları toprak üstünde de yaşayabilirler ama eğer nem varsa. Eğer çıplak gözle bakarsanız bir mücevhere benzeyen fiziki yapısını fark edemezsiniz. Diatomlar genelde soğuk okyanuslarda bulunurlar.

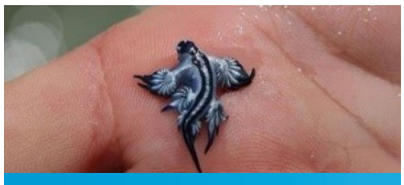

Glaucus Atlanticus

Türkçesi ''Mavi Deniz Tavşanı'' olarak bilinir. 6 cm.ye kadar uzayabilir. Koyu mavi renklidir. Tüm okyanuslarda ve ılıman tropikal sularda bulunur. Glaucus Atlanticuslar, diğer Glaucus Atlanticusları yiyerek beslenirler. Glaucidae familyasından orta büyüklükte bir deniz salyangozu türüdür. Glaucus bilinen isimleri arasında "Mavi Deniz Salyangozu"," Mavi Okyanus Salyangozu", "Mavi Ejderha" ve "Deniz Kertenkelesi" bulunur. Karınlarındaki gaz kesecikleri sayesinde su yüzeyinde yüzeysel olarak durabilmektedirler ve okyanusun yüzeyinden derinliklerine kadar yüzebilirler.

Goblin Köpekbalığı

Normal, bildiğimiz köpekbalıklarına benzemezler ve yassılaşmış, uzun bir burna sahiptirler. Dişleri de diğer köpekbalıklarının aksine çivimsi yapıdadır. Renkleri, diğerleri gibi değil, pembemsidir. Denizaltı kanyonlarında, su yüzeyinin 100 metre ve daha derinlerinde yaşarlar. Diğer türlere göre oldukça uyuşuk ve yavaş hareket ederler. Bunun sebebi, daha sakar gözüken vücut planları ve kısa yüzgeçleridir. Genellikle denizel kabuklular, kafadan bacaklılar ve benzeri ufak hayvanlarla beslenirler.

Duru KOYUNCU, Su DEMİRAĞ 5B

En Sevdiğim Yiyecek ve İçecekler

Sushi

“Sushi” Japon mutfağının en lezzetli yemeğidir ve benim de en sevdiğim yemektir.

Havuç Suyu

Zengin bir mineral ve besin kaynağı olan havucun faydalarından bazıları; görüşü geliştirmesi, kanseri önlemeye yardımcı olması, daha sağlıklı bir cilde sahip olunmasına yardımcı olması ve yaşlanmayı yavaşlatmasıdır.

En sevdiğim içecek diyebilirim.

Nar

Narın faydaları hakkında çok az şey biliriz. Halbuki narın insan sağlığına olan faydaları saymakla bitmez. Çekirdeklerinden, tanesine, kabuğundan suyuna kadar birçok hastalığa deva olan nar, aynı zamanda vücudu hastalıklara karşı da bir kalkan gibi korumaktadır. Ben narı çok seviyorum, kışın en sevdiğim meyvedir.

Aslan GÖKYAYLA 5B

KİM BİLİR ?

Rüzgârın dağıttığı saçları
Tuz kokuyor buram buram
Ne kadardır oradaydı?
Nereye dalıp gitmişti?

Oturduğu bankın
Çürümüş tahtaları
Acıtmıyor muydu
Kamburlaşan sırtını?

Neydi bu kadar güzel olan
İstanbul'un siluetindeki?
Uzun binalar ve parlak ışıklar
Olmamalı kimsenin hayali.

Dikkatli bakınca
Gözlerinin düştüğü yere
Hüzünler ruhunda oya
Daldığı yer değil Ayasofya

Dalgaların sesi
Unutulmuş bir melodi
Tarabya'da iskele
Silik bir anı gibi

Yosunların içinde dans ettiği
Boş bir zevk der kimisi
Eski kahkahaların yankılandığı
Geçmişten bir hatıra her biri

Kim bilir ne geziyordur
Aklının derinliklerinde
Nefes alışını mı
Sorguluyordur
Yahut
Akşam ne yiyeceğini mi
Düşünüyordur.

Kim bilir
İstanbul ve denizin
Ona ne hissettirdiklerini…

Ayşe Ela YILMAZ 8B

ÖZGÜRLÜK ÜZERİNE DÜŞÜNCELER

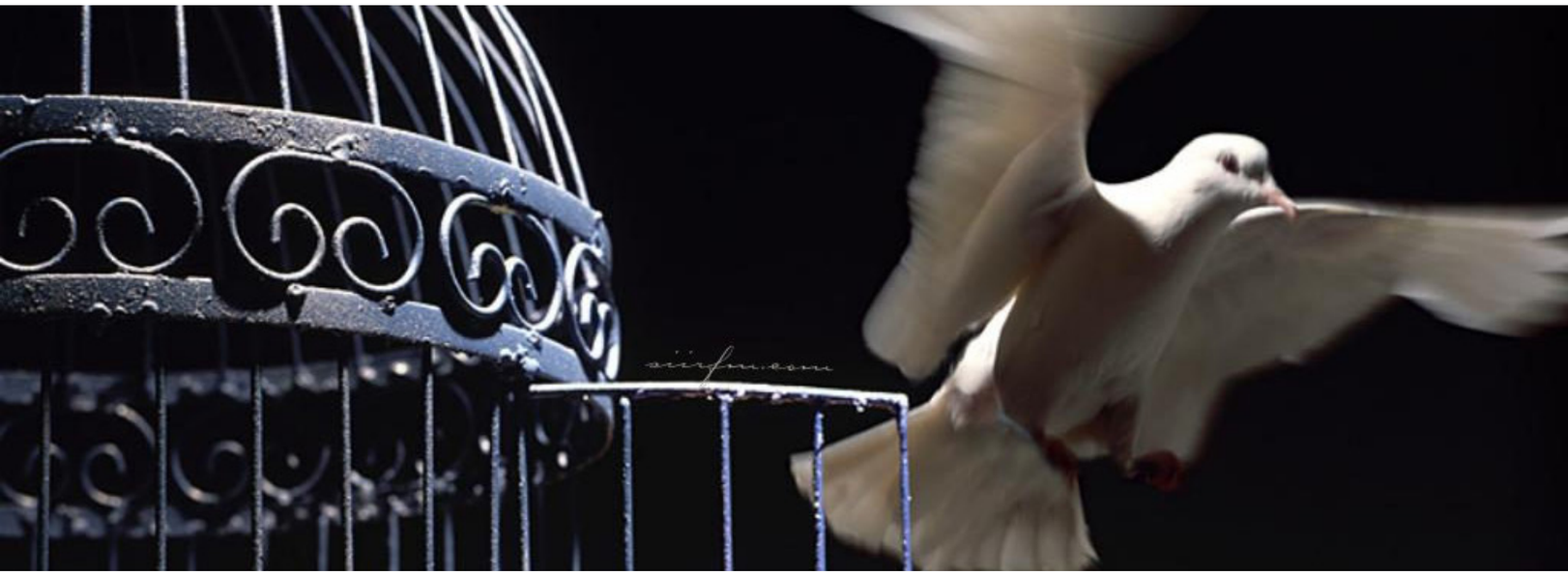

ÖZGÜRLÜĞÜ ELDEN BIRAKMAYIN

Özgürlük hakkındaki düşüncelerimi size özgürce ifade etmek istiyorum. Özgürlük nedir? Bence herkese göre değişir. Kimine göre zihinsel olarak, kimine göre bedensel olarak özgür olmak… Bana göre özgürlük ise olmazsa olmaz bir kavramdır. Fikrimce en önemlisi ise zihinsel özgürlüktür. İstedikleri kadar bedenimizi hapsetsinler, bilincimiz açık olduğu sürece zihnimize bir sınır, engel koyamazlar. Düşünce dünyamız da böylece özgür olmuş olur. Zihinsel özgürlük en önemlisi, dediğime bakmayın; bedensel özgürlük de önemlidir. Örneğin yıllar önce köle olarak kullanılan insanlar. Bunu aklınız alıyor mu? Nasıl olur da insanları, insanlıklarını unutturacak şekilde kendi işlerinizi yaptırmak için kullanıp özgürlüklerini hiçe sayarsınız? İşte bu insanlar, sadece kendi özgürlüklerini düşünenler, bir şeyi unutur: Sizin özgürlüğünüzün bittiği yerde başkalarınınki başlar ve sizin özgürlüğünüz asla ama asla başkasınınkini sınırlayamaz. Ne yazarlar, şairler ifade özgürlüğünü kullanıp fikirlerini açıkladı diye hapislere atıldı; ne düşünürler ne bilim insanları başkalarına aykırı konuştu diye cezalandırıldı. Bu, özgürlüğü kısıtlananlara tepki gösteren özgürlükçüler ise her zaman toplumda belirgindir. Onlar, özgür düşüncenin peşinden giden ve karanlıkları aydınlığa çeviren meşalelerdir.
Siz siz olun, özgürlüğünüzden vazgeçmeyin ve kimsenin size kafese kapatılmış bir kuş, sadece yağmurdan sonra görünmesi zorunlu bir gökkuşağı muamelesi yapmasına izin vermeyin. Özgürlük sizin ve unutmamak gerekir ki sizler gibi bir sürü kişinin en temel hakkıdır. Siz istediğiniz yerde istediğiniz şekilde, başkalarına zarar vermeden bulunabilir, kendinizi ve düşüncelerinizi gösterebilirsiniz. Korkmayın ve özgürlüğü asla elden bırakmayın.

Bade PEKUYSAL 8A

ÖZGÜRLÜK ÜZERİNE DÜŞÜNCELER

ÖZGÜRLÜK

Özgürlük, yıllardan yıla, kişiden kişiye değişen, çok tartışma konusu olan, çoğu kişiyi mağdur, bazılarını mutlu eden bir konudur. Kimine göre düşüncelerini rahatça söylemektir, özgürlük. Kimine de sokaklarda dolaşmak, rahatça. Kimine göre özgürlük yüklerden arınmak, hafiflemek; kimine göre ise daha çok sorumluluk yüklenmek. Özgürlük, bahsedildiği ortama göre de değişir. Evde kapalı isen, eve göre özgür değilsin, hapishanedeki birine göre ise hiç olmadığından özgür… "Özgür müsün?" diye soracağın çoğu insan "Evet" der ama bağlı oldukları parayı, maaşı, devleti düşünmezler. Özgürlük, aynı ağlayan bebeğinden habersiz iş yapan anne gibi kaçar, gider, yok olur ama hep orada gibidir. Özgür müyüz, değiliz. Ya da öyleyiz. Kuş da özgür bize, köpek de… İşimize gelince o imrendiğimiz kuş kadar özgürüz. Yok, o gün günümüzde değilsek başlarız kendimize acımaya… Özgürlük nedir, nerelerdedir oysa? İstediğimiz yemeği yapmak, çamaşırı istediğimiz yumuşatıcı ile yıkamak, okula yürüyerek değil de koşarak gitmek, "Bugün kırmızı tişörtü değil de maviyi giyeyim." demek özgürlüktür. Özgürlük kazanılmaz, hep vardır ve onu engelleyenler de hep olacaktır. Sonuçta, iradeni kullanmak ne büyük zevktir. Onun yerine şu, bunun yerine o… Benim düşüncem, düşünürüm de yaparım. Özgürüm ben, özgür! Ta ki, bir diğerinin özgürlüğüne kadar… Özgürdüm hep, birileri de engelliyordu. Şimdi ben o "diğer" kişininkini hiçe sayarsam n'olur? Karma olur. Nedir, özgürlük de bir yerde bencilliktir. Sen, ben değilsem de bir kişinin özgürlüğü diğerininkini çalmaktır. Ben özgürsem, sen nasıl özgürsün? Ben yürüyorum, konuşuyorum, sen de mi öyle yapıyorsun? O zaman seninki olmamalı… İlahi adalet! Biri gülsün, diğeri hayıflansın onun yüzünden. Bu da özgürlük.

Sezi HASİN 8B

ÖZGÜRLÜK ÜZERİNE DÜŞÜNCELER

ÖZGÜRLÜK

Her bireyin ve toplumun, iradesini ve haklarını kullanıp iyi bir yaşam sürebilmesi için özgür olması gerekir. Hiç kimse esir ve tutsak olarak yaşamak istemez. Özgür değilseniz hayatın tadını bile çıkaramazsınız.
Özgürlük ve egemenlik adına yüzyıllar boyunca savaşlar düzenlenmiştir. Bir devlet, diğerini sömürmek haklarını kısıtlamak ve hüstüne hâkimiyet kurmak için savaş açar. Diğer devlet, özgürlüğünü ve haklarını korumak için kendini savunur. Ülkemizin kurtuluş dönemi ve Milli Mücadele yılları bu konu ile ilgili verilebilecek en iyi örneklerdendir. İtilaf devletleri halkımızı öldürerek ve esir alarak egemenlik kurmaya, özgürlüklerini kısıtlamaya ve sömürgeleştirmeye çalışmışlardır. Ancak bağımsızlığına düşkün Türk milleti hür yaşamak adına dişini tırnağına takarak mücadele etmiştir ve sonucunda mücadeleyi kazanarak tekrar özgürlüklerine kavuşmuşturdur..

Kemal AŞIK 8B

ÖZGÜRLÜĞÜN KANATLARI

Kuşlar hep özgür canlılar olarak bilinir. Belki de istediklerinde istedikleri yere uçmayı sağlayan o heybetli kanatları yüzünden ya da kafamızı kaldırdığımızda en az birkaç tane havada süzülürken gördüğümüzdendir… Kim bilir? Her halükarda kime sorsak kuşların özgür olduğunu söyler, havada uçuştuklarını söyleyip hayran gözlerle yukarıya bakarlar. Nedense kendilerini örnek vermezler. İstediklerini yapmakta özgür olsalar bile sanki özgürlüğü çok kıymetli, kolay elde edilemeyen bir şey gibi gösterirler. Aslında o kadar da zor değildir özgür olmak. Sizin özgürlük anlayışınıza bağlıdır bu. Mesela genç bir öğrencinin özgürlük tanımı ile 40'larında evli birinin özgürlük tanımı hiçbir zaman aynı değildir. Ama bence özgürlük mutluluktur. Sevdiğin şeyi yapabilmek, bundan keyif almaktır. Özgür olmak için bazılarının söylediği gibi o kadar fazla şeye katlanmak gerekmez. Özgürlük basittir, en küçük şeyden mutlu olup bir kuş gibi huzurla yaşayabilmektir. Ne zaman ki insan mutludur, kısa hayatını sakin ve keyifli yaşayabiliyordur, işte o zaman o insan yukarıdaki mavi sonsuzlukta yavaşça süzülen bir kuş gibidir… Özgürdür.

Ela YILMAZ 8B

FANTASTİK EDEBİYAT HAKKINDA

Fantastik edebiyat, bence aldığı eleştirilerin aksine oldukça gerçekçidir. Çoğu gerçekçi romanda başarılamayan birçok şey fantastik edebiyatla, simgeler kullanılarak bize veriliyor. Örneğin Harry Potter serisinde ilk kitap olan Felsefe Taşı'nda Harry, Ron ve Hermione, birlikte olmadıkları sürece asla geçemeyecekleri engelleri geçiyor. Aynı zamanda ben, "gerçekçi olmama" eleştirilerini yapan kişilerin, doğru kitabı bulmadığına inanıyorum. Marissa Meyer, J.K. Rowling veya Tolkien'in kitapları harika fantastik kitaplar olmasına rağmen, kötü bir fantastik edebiyat örneğini okuyup da bütün kategoriyi bu kitaba göre yargılamak yanlış olur. Yine sık yapılan bir eleştiri olan "gençleri gerçeklikten uzaklaştırma" hakkında da konuşmak istiyorum. Bu, her ne kadar negatif bir olay olarak nitelendirilse de bence insanın gerçeklikten kaçmak için bir kapısı olması oldukça faydalıdır. Fantastik kitaplar, gerçeklikten saklanmak veya acımızı dindirmek için ilaçlardır adeta. Sonuç olarak, ben, fantastik edebiyatın oldukça eğlenceli bir kaçış kapısı olduğunu düşünüyorum. Fantastik edebiyatın mükemmel yazarları; bir iki tane sorumlu olmadıkları kötü örnek yüzünden kötülenmemelidir.

Billur GÜLGE 7B

Gerçek hayatta asla karşımıza çıkmayacak, uydurma ve hayal ürünü kitaplar, fantastik kitaplardır. Bu tür kitaplarda yazar hayal dünyasında olup bitenleri yazıya döker. Bazen gördüğü bir rüya, bazen izlediği bir film ilham verir yazara. Bazen de ilham birdenbire kendiliğinden gelir. Şahsen en sevdiğim fantastik kitap serileri Harry Potter, Labirent, Açlık Oyunları, Uyumsuz'dur. Harry Potter'da genel olarak büyü ve lanet gibi konular üzerinde durulmuştur. Labirent'te gerçek hayatta olamayacak canavarlar, teknoloji ve farklı diyarlar vardır. Açlık Oyunları gerçeğe diğerlerinden daha yakın olsa da çok uç bir gerçekliktir bu. Uyumsuz ise başlı başına bir fantezidir. Bu kitaplar insanın hayal dünyasını zenginleştirir ve bu nedenle genellikle çocuk olsa da her yaştan kitleyi kendisine çeker. Bence her insan bir kere de olsun fantastik kitap okumayı denemelidir. Ama asla sadece fantastik kitap okunmamalıdır. Klasik ve diğer eserler de çok önemlidir. Onlar da bize birçok şey katar. Sonuç olarak fantastik kitaplar hem yeni bakış açıları kazanmak, hem hayal gücümüzü zenginleştirmek için çok önemlidir. Gerçeklikten uzaklaşmak da her zaman iyi gelmeyebilir. Bu durumlarda hem okumayı bırakmamak hem de başka değerli eserleri görmek adına başka kitaplar okumalıyız.

Güneş ÖZEN 7B

Fantastik edebiyat, gerçeğe dayalı olmayan bir yazı türüdür. Herkes severek okur. Harry Potter, Hobbit ve daha fazlası… Hep bilinen kitaplardır. Bir bölüm okursanız bir daha bırakamazsınız. Okulda bazı sıralar üstünde hep Harry Potter kitapları duruyor. Çoğu insan bu kitaplara hayran. Ben ne yazık ki böyle kitaplardan okuyan biri değilim. Aslında çok kitap okuyan biri de değilim. Ben böyle kitapların gençleri gerçekten uzaklaştırdığını düşünmüyorum. Ne var ki insan bir kere geçeklikten çıksa? Hayatımız nasıl olsa bir gerçekten ibaret. Eninde sonunda gerçeğe dönmüş oluyoruz. İnsanlar boş zamanlarını gerçeğin dışında da geçirebilir. Gerçeklikten çıksa bile eğitim anlamında geriye düşmeyiz. Nasıl olsa fantastik edebiyat bir sanattır. Sanat deyince aklınıza hemen resim yapmak geliyor ama sanat bu değil. Bir sürü sanat türü vardır. Fantastik edebiyat da bunlardan biridir. Kitap okumak da bir sanattır. Kitap okumanın insana ne zararı olabilir ki? Sonuçta kitap okuyoruz ve daha başarılı oluyoruz. Hem gerçekten uzak durarak hayal gücümüz geniş-leyebilir. Son olarak ben bu eleştirilerin gereksiz olduğunu düşünüyorum. Kitap okumanın insana zararı yok. Gerçekten uzak kalmanın da bir zararı yok. Kısa bir süreliğine kitap âleminde bir yolculuğa çıkabiliriz.

Onur YILMAZ 7B

FANTASTİK EDEBİYAT HAKKINDA

Bazı eleştirmenlerin edebiyatın gençleri gerçeklerden uzaklaştırdığı yönünde iddiaları var. Bu düşünceyi yanlış buluyorum çünkü aslında gençler bu tür sayesinde hayal güçlerini zenginleştirebilirler. Mesela normalde hiç düşünmedikleri karakterler, akıllarından hiç geçirmedikleri olaylar ve hayal dünyasının sınırlarını zorlayacak garip varlıklarla karşılaşabilirler. Fantastik edebiyat gençlerin sadece hayal gücünün genişlemesine değil, aynı zamanda arkadaş çevresinin genişlemesine de yardımcı olur. Fantastik edebiyat aslında sadece bundan ibaret değildir. Mesela bir ödev ya da bir proje hazırlarken gençlere daha yaratıcı ve ilginç fikirler verebilir. Gençleri daha önce hiç hayal etmedikleri yeni dünyalara götürebilir. Bundan dolayı ben fantastik edebiyatın gençler için zararlı değil tam tersine yararlı olduğunu düşünüyorum.

Mert ARDAL 7B

Fantastik edebiyat; olağanüstü yer, zaman ve doğaüstü güçleri olan vampir, peri gibi karakterler ile oluşan düşsel nitelikteki bir yazı türüdür. Bu türde insanların korku ve arzularından oluşan düşsel ögeler bolca yer verilir. Abartma ve kişiselleştirme kullanılır. Günümüzde fantastik edebiyat çok sevilmektedir ve Harry Potter gibi değerli örnekleri bulunmaktadır. Ancak bazı eleştirmenler fantastik edebiyatın insanları gerçeklerden uzaklaştırdığını ve bu eserlerin edebi açıdan değerli olmadıklarını söylemektedirler. Bana göre bu düşünce tamamen yanlıştır. Fantastik edebiyat, bizi farklı dünyalara götürmek, hayal gücümüzü geliştirmek, yaratıcılığımızı artırmak ve sıra dışı düşünmemizi sağlamak için alternatif ve özgün bir yolla oluşturulmuştur. Bizleri gerçeklerden uzaklaştırmaya çalışmaz. Sadece daha yaratıcı düşünmemizi sağlamaya çalışır. Ayrıca fantastik edebiyat düşsel ögeler ile insanlara bazı önemli mesajlar verir ve bizleri bilinçlendirir. Fantastik edebiyatın diğer türler gibi edebi değeri vardır çünkü bana göre her özgün edebi parçanın bir değeri olması gerekli ve önemlidir. Kısacası fantastik edebiyat hayallerine dayalı bir yazı türüdür ve bazı eleştirmenler onu uygun bulmasa da bence kesinlikle uygun ve gereklidir. Gerçekçi olarak yazılmaz. Ancak yine de bizlere hayata dayalı mesajlar verir ve yaratıcılığımızı artırır.

Doğa BACINOĞLU 7B

Fantastik edebiyat denilen şey gerçeklerden uzak bir biçimde kurgulanmış roman, hikâye gibi bir edebi türdür. Yazarların çoğu fantastik edebiyatı yazdıkları yazıya daha fazla heyecan veya aksiyon katmak için kullanılır. Bu tarz kitaplar okurun kitaba bağlı kalmasını sağlamaktır.

Bana göre fantastik edebiyat daha çok geleceğe dönük bir kurgudur. Böyle düşünmemin sebebi dünyanın teknolojik gelişimine yeni fikirler ekleyebilecek olmalarıdır. Gençler bu konularda fikir sahibi insanlar oldukları için onların ilgilerini çekebilir. Bu eserler, okuyucuların hayal dünyasını geliştirdiği için yaratıcılığa da çok katkı sağlıyor. Bu tarz, her ne kadar gençleri gerçeklerden uzaklaştırdığı yönünde eleştiri alsa da "en çok satanlar" rafından inmiyor.

Batu AYDEMİR 7B

KİTAP ÖNERİLERİ

1) Sherlock Holmes

Bir dedektif olan Sherlock, en yakın arkadaşı John Watson ile davalar çözer. İnanılmaz zekâsı ile herkesten farklı olan Holmes, en ufak ayrıntılardan yararlanarak kimsenin cevaplayamadığı soruların cevabını bulur. Eğer macera ve gizem seviyorsanız bu kitap serisini mutlaka okumalısınız.

2) Harry Potter

Bu kitap serisi, bir çocuğun büyücü olduğunu öğrenmesi ve babası ile annesini öldüren büyücüyü öldürmesi ile alakalıdır. Sihir ve macera dolu bu seri, çok kişi tarafından okunmaktadır. Son derece heyecanlı olan bu kitap serisini okumanızı tavsiye ederim.

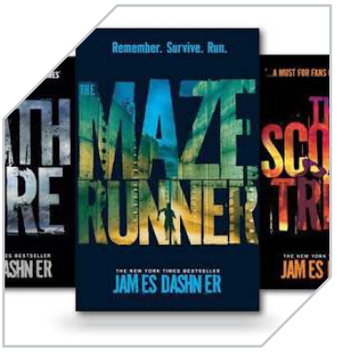

3) The Maze Runner

Thomas, yukarı doğru giden bir asansörde uyanır. Kapılar açılınca kendini bir grup kişiyle beraber devasa büyüklükteki duvarların çevrelediği "Kayran" adlı bir yerde kapalı bulur. Thomas; adını, nereden geldiğini veya gelmişini hatırlamamaktadır. Tek bildiği şey, her sabah labirente gidilen dev kapının gürültüyle açıldığıdır. Thomas'ın Kayran'da yapacağı değişim tahmin edilenden daha büyüktür. İlginç ve aksiyon dolu bu kitap hoşunuza gidebilir.

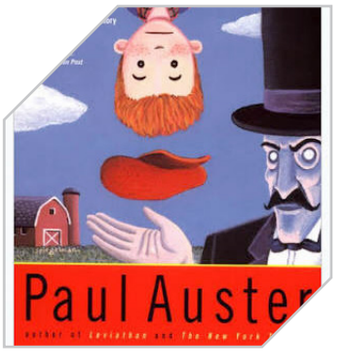

4) Mr Vertigo

Bu kitap, annesi ölmüş ve amcasıyla yaşayan çok fakir bir çocuğun, bir gün gizemli bir adamın gelip ona garip bir teklifte bulunmasıyla değişmesi hakkındadır. Gizemli adam, çocuğa onunla gelmesini, onun aradığı kişi olduğunu ve ona uçmayı öğretebileceğini söyler. Çocuğun uzun hikâyesi böylece başlar. Bu kitabı okumanızı öneririm.

5) Uyumsuz

Beş tane topluluk vardı: Fedakârlık, dostluk, cesurluk, bilgelik ve dürüstlük. Fedakarlık'ta doğan Beatrice, hayatının devamını hangi toplulukta geçirecekti? Doğduğu topluluk olan Fedakarlık'ta mı, yoksa başka bir tanesinde mi? Seçimi bütün hayatını değiştirecekti. Aksiyon ve macera içeren kitapları sevenler bu seriyi kesinlikle okumalı.

6) Oyun Ustası

Sanal ağ, her şeyin gerçek göründüğü, hissedildiği bir yerdir. Micheal sanal ağdaki en yetenekli oyuncularından biridir. Her şey iyi gitmektedir. Ta ki üst düzey bir oyuncu sanal ağdaki herkese tehdit haline gelene kadar. Onu yenmek için Micheal'ın yardımına ihtiyaç vardır. Bilimkurgu türünde olan bu kitap, macera seven insanların ilgisini çekecektir.

Ece KARACA 7C / Ayşegül BAYDEMİR 7B

AZİZ NESİN

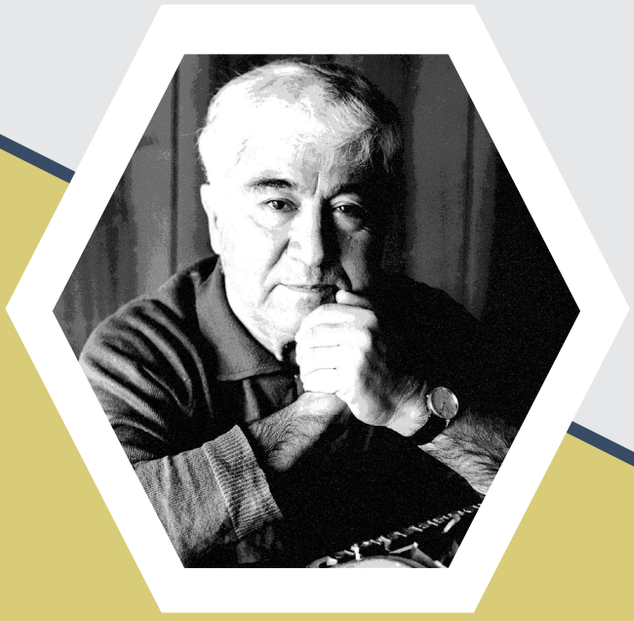

Aziz Nesin, 20 Aralık 1915'de İstanbul Heybeliada'da doğdu. Babası Abdülaziz Bey Giresun'dan İstanbul'a yerleşti ve bahçıvanlık yaparak geçimini temin etti. Abdülaziz Bey, torunu Ateş Nesin'e göre sıkı bir Atatürk hayranıydı.

Aziz Nesin, 1924'te İstanbul Süleymaniye'deki adı daha sonra İstanbul 7. ilkokul olarak değiştirilecek olan 'Kanuni Sultan Süleyman İptidai Mektebinin 3. sınıfına girdi. İki yıl Darüşşafaka Lisesinde okuduktan sonra, 1935'te Kuleli Askeri Lisesini, 1937'de Ankara'da Harp Okulunu bitirip asteğmen oldu. Son olarak 1939'da Askeri Fen Okulu'nu bitirdi. Bu dönemde bir yandan da Güzel Sanatlar Akademisi Süsleme Bölümüne devam etti. Bir röportajında ona bu eğitim hayatının 'Fikri Takip' dedikleri şeyi getirdiğini belirtmiştir.

Çalışma hayatı Ankara Harp Okulunu bitirmesiyle ve ardından asteğmen rütbesiyle orduya katılmasıyla başlamıştır. Ardından da subay olarak Anadolu ve Trakya'nın çeşitli yerlerinde görev yapmıştır.

Yazar, söyleşi ve imza günü için gittiği Çeşme Alaçatı'da, 5 Temmuz'u 6 Temmuz'a bağlayan gece sabaha karşı geçirdiği kalp kriziyle öldü. Cenazesi Çeşme Cumhuriyet Savcısı'nın isteğiyle otopsi yapılmak üzere 6 Temmuz'da İstanbul Çapa Tıp Fakültesine getirildi. 7 Temmuz 1995'te vasiyeti gereği hiçbir tören yapılmamış ve yeri belli olmayacak şekilde Çatalca'daki Nesin Vakfı'nın bahçesine gömülmüştür. Ardında 80 yıllık mücadele, sayısız başarı ve 'Nesin Vakfını bırakmıştır.

Ahmet AY / Çınar AKINOĞLU 6A

EFSANE YAZAR: ROALD DAHL

Roald Dahl 13 Eylül 1916 'da Galler ülkesinin Cardiff şehrinde doğmuş çok önemli bir yazardır. Roald Dahl'ı biz "Charlie'nin Çikolata Fabrikası" ve "Charlie'nin Büyük Cam Asansörü" eserleri ile tanırız ancak bu eserlere benzer onlarca eseri vardır. Roald Dahl, Norveç'ten İngiltere'ye göç etmiş bir ailenin oğlu olarak doğmuştur. Dahl, dört yaşındayken babasını kaybetmiştir. Dahl, liseyi tamamladıktan sonra keşif yolculuklarına başladı. Daha sonra Tanzanya'da Shell Petrol şirketinde de çalışmıştır. Roald Dahl'ın ilk kitabı Walt Disney için yazdığı "Gremlinler"dir. İşte Roald Dahl'ın eserleri: Dev Şeftali, Charlie'nin Çikolata Fabrikası, Fantastik Bay Fox, Charlie'nin Büyük Cam Asansörü, Dünya Şampiyonu Danny, The Twıts, George'un Harika İlacı, Koca Sevimli Dev, Cadılar, Küçük Adam Büyürken, Zürafa, Peli ve Ben, Matilda, Esio Trot, The Minpins ve The Vicar of Nibblewicke. Roald Dahl, 22 Ekim 1990 yılında ölmüştür.

Emir Mert Güngör 6-A

WE WROTE THESE
THE ROYAL INCIDENT

If I hadn't waken up late on the day of the school excursion, I wouldn't have left my mobile phone at home. If I had brought my mobile phone with me to the school excursion in which we visited the Tower of London, I would have been able to take the photograph of the masked men who stole the Queen's crown. If I had taken the photograph of the masked thieves, I could have shown it to the police. If I had shown the photograph to the police, it would have been evidence about the masked men who had stolen the crown. Masked thieves wouldn't have been able to steal the crown if the guard minding the Queen's crown hadn't gone to the lavatory at the precise moment they broke into the room. If the police had arrested the thieves after the robbery, they wouldn't have been sacked. If the policemen hadn't been sacked, they wouldn't have gotten new jobs as baristas at Starbucks. If Starbucks had paid them well, they wouldn't have run out of money. If they hadn't had financial problems, their wives wouldn't have divorced them. If they hadn't had family issues, they would have been much happier. If they had been happier, they wouldn't have gained weight, eating out of despair. If they hadn't gained weight, Great Britain's obese population wouldn't have increased. Long story short, Britain would have been a happier place if I hadn't left my mobile phone at home…

Alvin Özhekim 7C

WE WROTE THESE

WHY SHOULDN'T WE GET UP LATE?

If I hadn't got up late on the day of the school excursion, I wouldn't have left my mobile phone at home. If I hadn't left my mobile phone at home, I wouldn't have been lost in the school excursion. If I hadn't been lost in the school excursion, I wouldn't have asked people where I was. If I hadn't asked people where I was, I wouldn't have met the street kids. If I hadn't met the street kids, I wouldn't have seen how they lived. If I hadn't seen how they lived, I wouldn't have thought about my life. I f I hadn't thought about my own life, I wouldn't have felt pity for them. If I hadn't felt pity for them, I wouldn't have been friends with them. If I hadn't been friends with them, I would have never seen alcohol and drugs. If I hadn't seen alcohol and drugs, I wouldn't have tried it. If I hadn't tried it, I wouldn't have become addicted. If I hadn't become addicted, I wouldn't have seen my dead mother while I was running in the streets. If I hadn't run in the streets, the officers wouldn't have taken me to a mental institution. If I hadn't been taken there, I wouldn't have tried to escape. If I hadn't tried to escape, I wouldn't have lost my mind because of the depression I was having at the time. If I hadn't had depression, I wouldn't have tried to commit suicide. If I hadn't tried to commit suicide, my father wouldn't have died because of sorrow. If my father hadn't died, I wouldn't have been an orphan. If I hadn't been an orphan, I would have been cured 100 percent. If I had been cured, I wouldn't have felt loneliness in my new step-family. If I hadn't felt alone in my new foster family, I wouldn't have gone into the depression again. If I hadn't been in depression again, I wouldn't have seen them as a threat. If I hadn't seen them as a threat, I wouldn't have set up a bomb to kill them. If I hadn't set up a bomb to kill them, I wouldn't have killed them. If I hadn't killed them, I wouldn't have been judged by a jury and a judge. If I hadn't been judged by a jury and a judge, I wouldn't have been executed. If I hadn't got up late on the day of the school excursion and left my mobile phone at home, none of these things would have happened. How sad!

Serpil Rana Özhekim 7-A

IS GLOBAL WARMING A SERIOUS PROBLEM?

Probably the most worrying threat to our planet at the present time is the "Global Warming"!

Global warming is the gradual warming of the earth that has been happening over the past 200 years. It is caused by the burning of fossil fuels (coal, oil and natural gas) in industry, transport and the generation of electricity. It is also caused by deforestation, where we cut down great forests all over the world that used to absorb carbon dioxide as they grew.

The main causes of the global warming are increasing human population, deforestation, increasing effects of greenhouse gases, many careless human activities, etc. CO2, which is a result of burning fossil fuels mainly caused by; power plants, by burning of gasoline for transportation, even by deodorants we use! All of these things above, release thousands tone of CO2 into the atmosphere every year. On the other hand, we are damaging green areas and forests. Forests store large amounts of carbon but as they decrease deforestation is causing larger amounts of CO2 to remain in the atmosphere which is increasing the greenhouse effect.

Every people can easily notice the results of global warming and the greenhouse effect in our daily life. We see that average temperatures increases every year, even in Turkey we start to miss four seasons, we have hotter summers and colder winters than ever.

According to the statistics, it is recorded that in the last century the average increase in temperature is 0.7°C and sea level by 10 cm.

If we assume that heat of the environment increases atmospheric temperature (by 3° to 5° C by the year 2100), this increases sea level (by 25 meter by year 2100) and heat, melts glaciers, increases health disorders, changes climate, changes weather, increases hurricanes and natural disasters (floods, heat waves, droughts), lowers down amount and quality of agricultural products. Unfortunately our planet may become an unpleasant place for humans and animals species.

How to fix the problem? First of all we should learn more about the real causes and we should start supporting renewable energy sources like; solar, wind, geothermal etc. These all produce electricity without any carbon emissions. We can use as much electricity as we want if it is all generated from renewable energy. Also, individuals can play a part by making lifestyle changes. People should try to buy cars with the best fuel economy, and only use their car when really necessary. They can also switch to energy companies that use renewable energy rather than fossil fuels.

Finally, small things like buying energy efficient light bulbs, turning off electricity in the house, and planting trees in the garden can help.

Also there are some ideas believing that "Global Warming" is exaggerated. As an answer to that we should say that CO2 emissions are really causing global warming. The effect of the impact may be discussed but it's for sure. We should never forget that there is no other Earth and every people should take care of our planet and try to do his best to make it a better world. "Global Warming" is a big treat and we are all responsible of doing our own contribution to prevent it.

Begüm Ekmen 7C

“Interesting facts you don’t know about food...

1) Chocolate in fact does make you happy. The minerals in chocolate activates serotorin. Which is the “happy hormon”.
2) In America, people eat 350 slices of Pizza every second.
3) Popcorn has been with us for 7 thousand years
4) Original carrots were actually purple. Orange carrots were made at the 1500s by Dutch farmers.
5) Honey is the only food that can stay fresh for centruies.
6) Every corn grain is different from each other.
7) There are so many types of tomatos that even If you ate one every day it would take 20 years to try all of them.
8) Sugar is the only taste we know since we were born. We learn every other taste with time and decide if we like them or not.
9) Scientists can turn peanut butter into diamonds.

10) People who eat spicy foods tend to live longer, according to 2015 study.
11) Humans can apparently survive on a diet of just potatoes, and milk or butter, which contain Vitamin A and D, the only vitamins missing from the humble spud.
12 Ketchup was sold in the 1830’s as medicine.
13) Tomatos are actually fruits, not vegetables.
14) Without their scents apples, potatoes and onions taste the same.
15) Too much coffee can cause hallucinations.

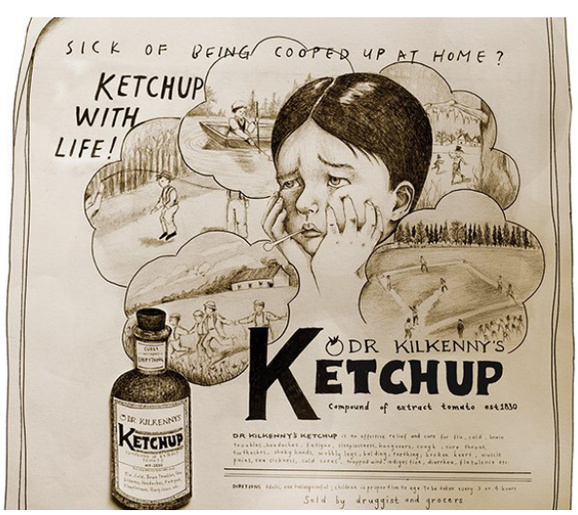

Ayşegül Duru Baydemir 7B

DESIRE TO INSPIRE

"The good life is inspired by love and guided by knowledge"
– Bertrand Russell

"Be the change that you wish to see in the world."
– Mahatma Gandhi

"Always forgive your enemies; nothing annoys them so much."
– Oscar Wilde

"Even if you're on the right track, you'll get run over if you just sit there."
– Will Rogers

"The real opportunity for success lies within the person and not in the job."
– Zig Ziglar

"Smile in the mirror. Do that every morning and you'll start to see a big difference in your life."
– Yoko Ono

"Without music, life would be a mistake."
– Friedrich Nietzsche

"Two things are infinite: the universe and human stupidity; and I'm not sure about the universe."
– Albert Einstein

Bade PEKUYSAL 8A

MY MEDICINE

My Medicine

My medicine lets you turn into anything you want. It can change you into an animal, and other things that don't walk, talk or are even alive. To make this medicine you need to use unicorn glitter, rainbow colors and water. I used these ingredients because I love colorful stuff and unicorns.
To use my medicine you need to drink one and a half spoonfuls, but it has side-effects. The side-effects are unicorn colored hair, a horn, and eyelashes which make rainbows everywhere. It also makes you talk in a very deep voice. The medicine tastes like blueberry's and strawberry's with and little bit of cotton candy. This medicine will let you have wings for ever, and when you fly, your wings through glitter everywhere. And the best part is that you poop, unicorn poop!

Selin Noi 5B

Colflu

My medicine's name is Colflu. It solves many diseases like colds, flu, sniffle fever and cataracts. So many people have these illnesses when the weather changes so quickly. Many people get these illnesses and when they do, they cannot do the things that they want because they feel so ill.
To make the medicine I put 1 pinch of Linden in 2 glasses of water, half a tea glass of rose hip, half a lemon 1 piece of cinnamon rolls, 4 pieces of dry cloves, 2 soup spoons of hibiscus seeds and 2 soup spoons of honey. The Linden makes our body stronger. Rose hip and Lemon have a lot of vitamin C which helps us to fight diseases. Cinnamon rolls and dry cloves help to protect our bodies from microbes and the honey also . Hibiscus seeds get rid of the bad things from our bodies.
I think my medicine will fight a war with microbes, give energy to our bodies and make our bodies stronger. Do not worry about drinking it, I tested it and it works.

Ceylin Ece Yilmaz 5A

MY MEDICINE

My Medicine

The problem is that there is so much bad air and water because of cars, buses and ships. People drink my medicine and they can travel without any vehicle. This medicine is good because, if people go anywhere without a vehicle it will be faster and it doesn't make air or water pollution. This medicine solves this problem because all people need these machines.

My medicine makes people travel somewhere so fast. I will put glitter to pop and go because it will pop and people will not see places and so they will not be scared. I use paint because if glitter is white people can see but with paint they can't see. Shaving foam will make the medicine not more liquid but more like cream, I will use soap for the same reason.

When you drink the medicine you can go where you want. It doesn't need to use those machines. My medicine will stop the air, land and water polution.

Duru Koyuncu 5B

A Medicine for Insomnia

Actually, I don't have a problem with sleeplessness, but I faced a sleeping problem when I go to bed late during every exam week. Then I learnt that this is called insomnia. There are many different reason for insomnia; tiredness, stress, digestive troubles, high temperature, loudness, etc. Sometimes, a warm shower or a cup of milk can help, but it doesn't work every time. I need a better solution in order to be able to wake up better in the morning.
I found a simple medication as good as George, the formula of medicine is a mix of following ingredients. The mix of three coffee spoon dried daisy flower, five coffee spoon cumin powder, and two pieces valerian root should be pounded well. The mix should be kept in a jar. One coffee spoon of ready mix should be put stir in a glass of warm water then should be filtered twenty minutes before drink. We should drink the mix one hour before go to bed.
I guess this medicine will give a good solution of my sleeplessness problem. And I hope that this medication will relieve me of having a healthy sleep again.

Kerem Çağan Olgun 5B

MY MEDICINE

The Curation Medicine

This medicine will solve the problem of people dying from diseases. Whoever takes one spoonful of it will get well and never have any disease again. I am making this medicine for the people that are dying from diseases. This problem needs solving because when someone dies from a disease, this event makes the person's friends and family very sad. I want people to be happy, so I thought that one way to make people happy would be making a medicine that could cure all diseases.

My medicine will be very tasty. It will be healthy but very sweet. I will put in healthy food and sugary stuff in to make the patients feel good when they take a spoonful of it. I will blend strawberries, bananas, raspberries, lemon, apple, and pineapple. Then I will add sugar, whipped cream, a little bit of chocolate milk, and a bit of pixie stix. Then I will stir it and put it in a jar. The patient should take one spoonful a day. These ingredients help the problem because healthy food is good for sick people.

I think this medicine will taste very good and this taste will make the person who drinks it feel good. I think the medicine will be in between a thick texture and a runny texture. I really hope this will help patients who have diseases. I will call this medicine "Curation Medicine." I hope it works.
Selah Wolf 5C

My Magical Medicine

This secret potion will make only extraordinary dead people come to life again after they have died. The beginning of my recipe was founded in Ancient Egypt by special priests and medicine men who served the pharaohs and kings. With my newly discovered formula, special people who have hearts as light as a feather will wake up from the dead after 80 days. This mixture will bring only the good people back to the world and they will be sent back to fix all the problems in the world

First, the dead person needs to be mummified with natron, a special salt for drying the body. It comes from Egypt. You must also add sawdust, limeston, garlic cloves, cat fat, dates and honey. Once the mummy dries out for exactly 70 days he will be unwrapped from a very special silk that has a a magical worm inside the silkm not linen like was used in the old times. The Silkworms have a magical power, they circle around the body , and eat the special food on the mummy to stay alive. The magical worms from the silk bring the dead body back to life. When the body comes to life again it is very weak. A special mixture has to be made to make them young and strong again. This mixture is made from mothers milk, snake venom and the blood from the horn of a bull. They must drink this special medicine for 30 days to get strong.

Once the ritual is over, the feather hearted, kind person will be strong enough to fight against the evil in the world. This way we can start to solve the problems of greed and hunger that we have in the world.
Emre Sensoy 5A

The Other Life

Her name was Emma Jones. She lived with her parents. She had good grades, good friends, an amazing family and a big secret. She had a book called "The Other Life". This book had a weird side. It never ended. She found it under her bed. When she opened the book an orange bracelet appeared on her wrist. On the bracelet, there were different charms. But the biggest of them all was the key. After she came home from school, she did her homework and got into comfortable clothes. Then she sat on her bed and opened the book. Last time she read her best friend, Ruby's other life. Emma believed that all of these story's were real and happened somewhere else. This time she opened the book the name shocked her. "Emma Jones" was written on it. She was wondering her other life but she wasn't sure. She opened the first page and closed it instantly. Reading others' lives was easy for her but she just couldn't read her other life. Something didn't seem right. Emma was scared. What if she had a terrible life. What if she was evil. What if she was dead. She didn't know what to do. So she put the book back into her cupboard and went out to the garden to play with her dog. There was something weird about these stories in the book. The stories took place in hell or heaven and every single story continued every second. The people died right after the appeared in the book. That was what scared her. She wondered if she would die. Right then something interrupted her thoughts. A car out of control was coming towards her. She was so scared that she couldn't move. Then everything blacked out. She found herself above the clouds. And she saw someone by her side. Ruby. She hugged her tightly. She now understood what the book was about clearly. It told her the life after she died. With her wings she flew to her house into her room and grabbed the book. She could hear people crying. She knew the reason and flew back to heaven crying. She opened the book and searched for her name. It only wrote the things she did until then. The other pages were empty. The key charm on her bracelet turned into a pen in her hand. Emma was supposed to write her and the others afterlife.

Fahriye Derin Tuncay 6A

Similarities

My Mom and Dad

There are a lot of similarities between my mom and my dad. First of all, they have very similar personalities. They both listen to the same songs and go to the same concerts. They also listen to the same music together and at the same times, like breakfast or dinner. They usually like to stay at home but they love going to the cinema together. They also like the same kind of films, like action or comedy films. They both dislike crowded places and they have the same political opinions. They also get angry about the same things. For example, they both get angry when I don't do my homework or when I forget to do something. Second, they live in the same house with me. They bought the house together and they both have equal rights in the home. Furthermore, they share the same objects, like the books and their rooms. Lastly, they have many similarities about their friends. The personalities of their friends isn't so serious. Their friends are very relaxed and funny. For these reasons, I think both of my parents are amazing.

Nehir KARAKOCA 6B

Annabeth Chase and Hermione Granger

Annabeth Chase and Hermione Granger are similar in many ways. First of all, Annabeth is the smartest girl at Camp Half Blood. Likewise, Hermione is the smartest witch at Hogwart's. For example, Harry and Ron got Hermione's help when they study or do their homework. I think they couldn't pass their big exams if Hermione wasn't there to make them study. And, Percy couldn't get the pearls or beat Medusa if Annabeth didn't help him. Second, they are both good friends. Hermione is one of Harry's best friends and Annabeth is Percy's girlfriend and also his best friend. They are best friends with them because these girls can keep secrets and also do anything to help. They share their knowledge, too. Hermione saved everyone with her knowledge at the Sorcerer's Stone and she found out what the monster was in the Chamber of Secrets. Annabeth kept the secret about Percy going into the River Styx. I think they both are caring and nice to their friends. Lastly, Annabeth is a very brave girl. Likewise, Hermione is very brave, too. They try to do anything they can to save their friends from danger and help them solve problems. They have both been in wars which is very brave also. Hermione was in the Hogwart's War and she was very helpful. The other students fought in the war, too but Hermione was the one who taught the complicated spells to most of the other students. Annabeth was in the Titan War and she was the one which was fighting at the front and planning the strategy. These two ladies are very interesting characters and many things in common.

Nehir Nil SOY 6C

Similarities

Spiderman versus Batman

Batman and Spiderman have many similarities. First of all, they both wear masks. They wear them because they don't want other people to learn their identities. If the villains learn their identities, they can hurt them or take them down more easily. Second, their parents were both killed. Therefore, they had to grow up without parents and they both wanted to avenge their parents. This lead to be anti-heroes but Batman turned out to be crueler than Spiderman. Batman hurts villains very badly but Spiderman just tries to arrest them. Third, they also make their own weapons. Spiderman had to make his own weapons because he couldn't afford anything and nobody could give him what he wanted. Likewise, Batman also couldn't get the weapons from anyone else but he was rich so he could make any weapon that he wanted. Finally, they each had their close friend or ally hurt by a villain. In one of the Batman comics, Joker hurts Batman's sidekick Robin very badly and it makes Batman very angry and sad. He becomes very angry at the Joker making their feud even more personal. Like Batman, Spiderman's girlfriend Gwen Stacy is hurt very badly by his enemy the Green Goblin. Spiderman becomes so upset that he forgets to help anyone and he starts to become depressed. However, he remembers his duty later and becomes the old Spiderman. These two superheroes are very similar to each other and that is why their stories are love by so many people. What do you think? Are Batman and Spiderman similar to each other or are they completely different?

Demir Batu BEYNAM 6C

Me and My Friend

My friend and I have so many similarities. First of all, we both like playing volleyball. We usually play volleyball together and we have so much fun. Second, we look similar. We both have light hair, and I am as tall as her. We also both like to dress similarly and wear the same clothes. Lastly, we both play volleyball professionally. We play together on Fenerbahçe's Altyapı on the same team. When we have time, we always practice and play volleyball together. We sometimes go to each other's house to hang out. So, I believe that we have many similarities. For these reasons, we are the best friends in the world.

Mirel BASUT 6B

-Die Irmak Schüler proben für ihre Aufführung-

Sehr geehrte Zuschauer, liebe Gäste, lieber Direktor und Direktorin und liebe Irmak Lehrer/innen, herzlich Willkommen zu unserer heutigen Theateraufführung. Wir möchten sie mit einem kleinen Stück der sechsten Klassen begrüßen. "Genießen Sie die Show und viel Spaß beim Zusschauen. "

Ok, wir sind startklar !☺

Es wurde natürlich auch viel auswendig gelernt☺ und Nichts ausgelassen!

Ein Moment, hier bist doch du dran…Danach kommt mein Text und dann am Ende ist er dran mit dem Part: "Wirkt bei jung und alt, die Zi Za Zauberkrem…"

Es wurde auch viel gesungen und getanzt ☺

FRANÇAIS

Où sont les élèves ?

On peut regarder la télé française !

Bienvenue dans notre bulletin météo,

Dans le sud de la France, il y a du soleil.

Non, cette fois il a raison…Vous dites " notre maison" mais les bois sont pour tout le monde.

La vie est belle ☺
On parle le français.

Español

Refresco

Esta fiesta es muy divertida. Pero tenemos que beber algo refresco.

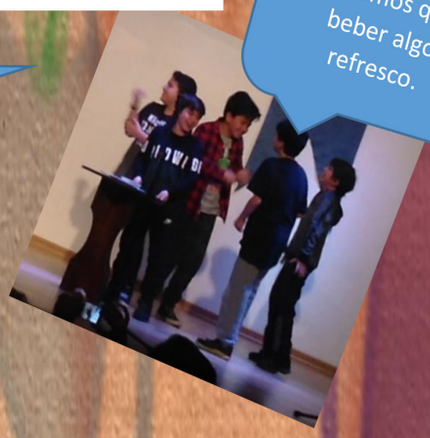

Tenemos mucha sed

¡Hola! Señorita guapa, ¿ Quiere bailar conmigo?

Ja ja ja :D ¡No gracias !

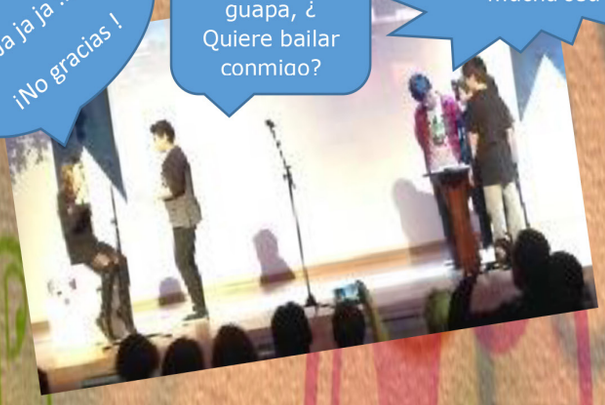

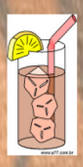

La cenicienta

¿ Por qué el principe está triste?

Felipe, anoche me soné con una chica muy guapa. La espero.

¿ Por qué el principe está triste?

¡Encantada Su Majestad!Me llamo Cenicienta.

¡Buenas tardes señorita! Yo soy el principe. Usted es muy guapa. ¿ Cómo se llama usted?

Eres tú, mi princesa Cenicienta.

Nooo.. No puede ser. Es nuestra sirvienta.

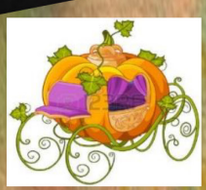

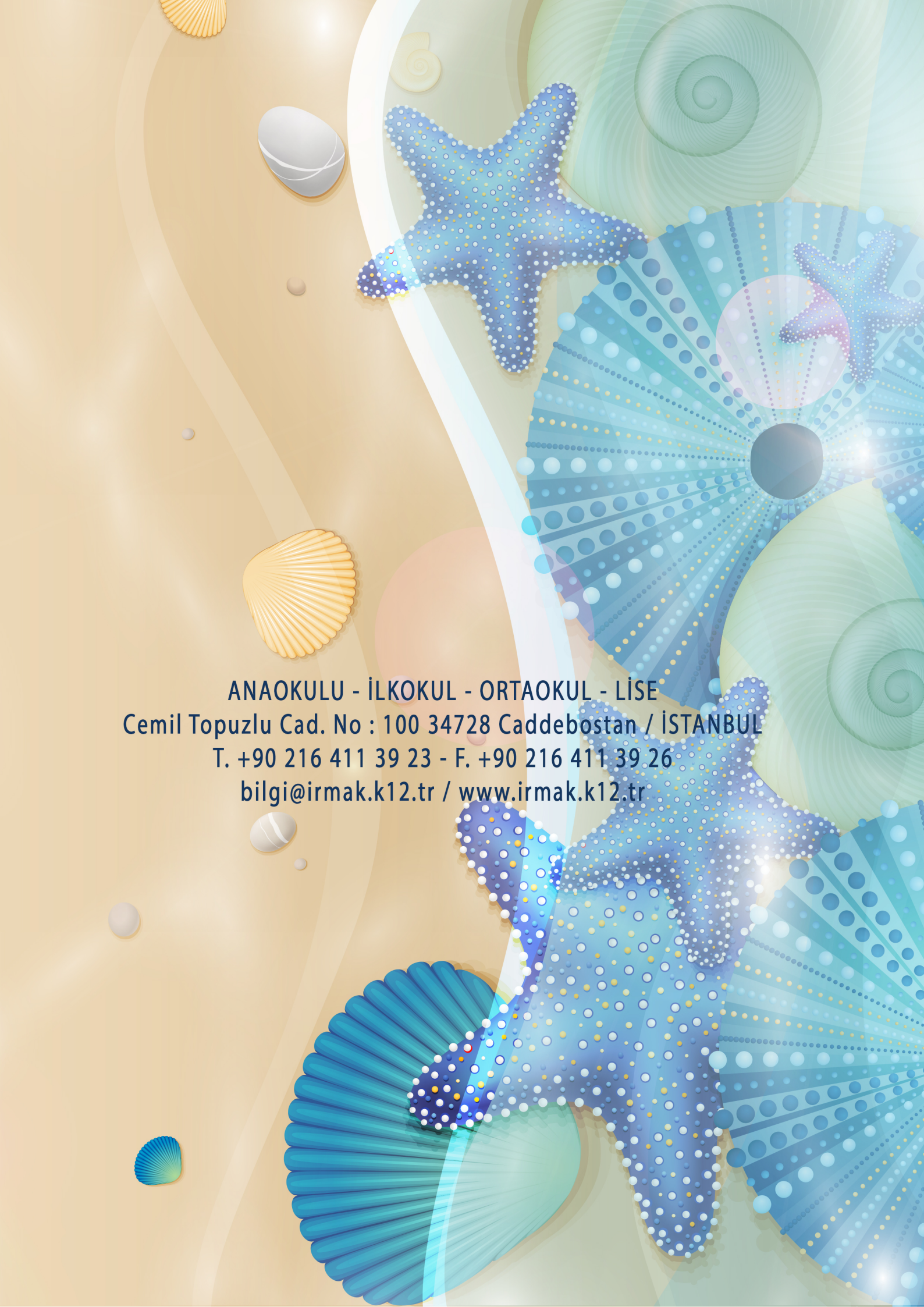

ANAOKULU - İLKOKUL - ORTAOKUL - LİSE
Cemil Topuzlu Cad. No : 100 34728 Caddebostan / İSTANBUL
T. +90 216 411 39 23 - F. +90 216 411 39 26
bilgi@irmak.k12.tr / www.irmak.k12.tr